Julkaisija:
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

B932

Fides

6–7/2012
(11.5.)

Katolinen hiippakuntalehti. Katolskt stiftsblad. 75. vuosikerta. ISSN 0356–5262.

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA
2 Pääkirjoitus

UUTISIA
3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS
5 Hengellistä aineistoa

ARTIKKELEITA
7 Naiset kirkossa: kysymys naisdiakonaatista?
8 Maailman perhetapaaminen Milanossa
10 Kunnioittakaa vanhuksia 1/3
12 Diakoni Krister Korpela (1928–2012)
12 Vaasan kappeli – kaksi näkökulmaa
14 Piispa tarkastusmatkalla Oulussa
15 Elävät kuolleet tulevat
16 Isä Franz Richardt OFM vieraili Henrikissä
17 Påven Pius II's förhållande till Gud
18 Hundarna i Oaxaca
18 Visdomsord av syster Benedikta Idefelt
19 Frankrikes "lilla" Lourdes
19 Lukijoilta

ENGLISH
20 Some material in English

NUORILLE
21 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Jeesus Herodeksen edessä

OHJELMA
22 Seurakunnat
23 Tapahtumat

TAKASIVU
24 Suuria uutisia pyhästä Hildegardista

Maailman perhetapaaminen Milanossa **s. 8-9**

Kunnioittakaa vanhuksia 1/3 s. 10

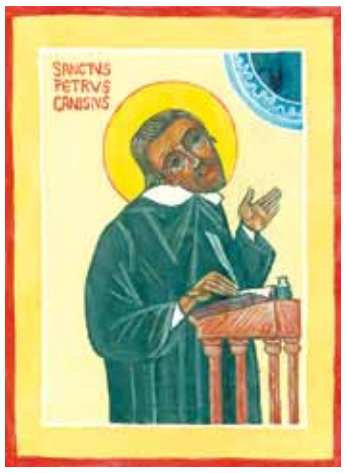

Fideksen vuosi 2012 (75. vuosikerta)

nro	dl	ilmestyy*
1	2.1.	13.1. (12.2.)
2	30.1.	10.2. (11.3.)
3	27.2.	9.3. (15.4.)
4	2.4.	13.4. (13.5.)
5	30.4.	11.5. (10.6.)
6+7	28.5.	8.6. (12.8.)
8	30.7.	10.8. (16.9.)
9	3.9.	14.9. (14.10.)
10	1.10.	12.10. (11.11.)
11	29.10.	9.11. (16.12.)
12	3.12.	14.12. (13.1.)

**) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.*

Katolinen hiippakuntalehti Fides
Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: (IBAN) FI98 8000 1901 2425 53, (BIC) DABAFIHH. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides
Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: (IBAN) FI98 8000 1901 2425 53, (BIC) DABAFIHH. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK
I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

OSOITTEENMUUTOKSET JA ILMOITUKSET / ADDRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ANNONSER
info@catholic.fi

Kestävä perusta

Hyvinkään taannoinen ammuskelu herätti jälleen keskustelun lasten ja nuorten pahoinvoinnista, yksinäisyydestä ja epäsosiaalisuudesta. Asenteita on lähinnä kahdenlaisia. Toiset antavat ymmärtää, että kyllä sitä ennenkin selvittiin yksinäisyydestä ja epäonnistumisesta. Purtiin hampaat yhteen ja jatkettiin elämistä. Toiset taas pureutuvat lasten elämään; mietitään, millä ilveellä sieltä otetaan pois ne tekijät, jotka saattavat johtaa ongelmiin ja vaikeuksiin.

Selviäjien on helppo vähätellä heikompien ongelmia. Mutta kaikki eivät selviä siitä, mistä vahvat ovat selvinneet. Jokaisella lapsella ja nuorella ei ole sellaista tahdonvoimaa ja lujuutta, jonka avulla he jaksaisivat nousta ylös. Miten on heidän laitansa?

Lasten elämän epäkohtiin puuttuminen voi auttaakin. Mutta ehkäpä tehokkainta olisi puuttua meidän aikuisten elämään. Siellä nimittäin voi olla paljonkin korjattavaa. – Mikä meille on elämässä tärkeää? Työ, toimeentulo ja menestys, itsensä tärkeäksi kokeminen? Vaiko lastemme ja perheemme etu ja ilo?

On toki selvää, että valtaosa meistä aikuisista uskoo työnsä kautta auttavansa myös lapsiaan. Mutta ehkä voisimme olla kohtuullisia siinä, mitä työllämme tavoittelemme. Lisäksi on niitäkin, jotka eivät saa työtä, vaikka kuinka haluaisivat; he joutuvat sinnittelemään lastensa kanssa kurjissa oloissa. Hekin rakastavat lapsiaan ja haluavat tarjota heille parasta – keinot vain ovat vähissä.

Ehkäpä meidän olisi ihmisinä opittava tavoittelemaan itsellemme vähemmän, jotta voisimme antaa itsestämme enemmän toisille, ensi sijassa niille, jotka ovat meitä lähimpänä, eli omalle perheellemme: puolisollemme, lapsillemme, vanhemmillemme, siskoillemme ja veljillemme.

Tosiasiassa nykyinen elämänmeno on kaikkea muuta kuin suopea tällaiselle mallille. Työ ahdistaa monia, olivatpa siihen syynä jatkuvasti kiristyvät (tehokkuus)vaatimukset taikka pelko potkuista. Työlle annetaan kaikki, eikä kotiin ole mitään muuta vietävää kuin tyhjentynyt säkki. Isän uusi nimi on Nintendo, äidin mikroaaltouuni.

Jos tämä on kuva onnellisesta, menestyvästä yhteiskunnasta, niin sittenhän kaikki on hyvin. Tuskin on. Onnellinen, menestyvä ja hyvinvoiva yhteiskunta tarvitsee sitä, että meillä on aikaa ja voimaa välittää toisistamme ja että yhteiskuntaa kehitetään kestävien arvojen, ei nopean hyödyn ja kilpailun, perustalle.

M. Tervaportti

Katolinen kirjakauppa

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjakauppa on nyt verkossa. Tutustu kirjavalikoimaamme ja tee turvallisesti ostoksia verkkopankkitunnuksillasi.

Valikoimamme laajenee koko ajan, lisäksi lisäämme ruotsin- ja englanninkielisten kirjojen määrää.

katolinenkirjakauppa.net

Sunnuntait ja juhlapyhät

10.6. KRISTUKSEN PYHÄN RUUMIIN JA VEREN JUHLA, JUHLAPYHÄ (II)
1L 2. Moos. 24:3-8
Ps. 116:12-13, 15+16bcd, 17-18. - 13
2L Hepr. 9:11-15
Ev. Mark. 14:12-16, 22-26

15.6. PERJANTAI, JEESUKSEN PYHÄ SYDÄN, JUHLAPYHÄ
1L Hoos. 11:1a, 3-4, 8c-9
Ps. Jes. 12:2-3, 4bcd, 5-6. - 3
2L Ef. 3:8-12, 14-19
Ev. Joh. 19:31-37

17.6. KIRKKOVUODEN 11. SUNNUNTAI (III)
1L Hes. 17:22-24
Ps. 92:2-3, 13-14, 15-16. - 2a
2L 2. Kor. 5:6-10
Ev. Mark. 4:26-34

PYHÄN JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ, JUHLAPYHÄ

23.6. LAUANTAI, ILLALLA, AATON MESSU
1L Jer. 1:4-10
Ps. 71:1-2, 3-4a, 5-6ab, 15ab+17. - 6b
2L 1. Piet. 1:8-12
Ev. Luuk. 1:5-17

24.6. SUNNUNTAI, JUHLAPYHÄN MESSU
1L Jes. 49:1-6
Ps. 139:1-3, 13-14, 15. - 14a
2L Ap.t. 13:22-26
Ev. Luuk. 1:57-66, 80
Ensi perjantaina on velvoittava juhlapyhä. Psalttarin IV viikko.

PYHÄT APOSTOLIT PIETARI JA PAAVALI, JUHLAPYHÄ, VELVOITTAVA

28.6. TORSTAI, ILLALLA, AATON MESSU
1L Ap.t. 3:1-10
Ps. 19:2-3, 4-5. - 5a
2L Gal. 1:11-20
Ev. Joh. 21:15-19

29.6. PERJANTAI, JUHLAPYHÄN MESSU
1L Ap.t. 12:1-11
Ps. 34:2-3, 4-5, 6-7, 8-9. - 5b
2L 2. Tim. 4:6-8, 17-18
Ev. Matt. 16:13-19

1.7. KIRKKOVUODEN 13. SUNNUNTAI (I)
1L Viis. 1:13-15, 2:23-24
Ps. 30:2+4, 5-6, 11+12a+13b. -2a
2L 2. Kor. 8:7, 9, 13-15
Ev. Mark. 5:21-43 tai Mark. 5:21-24, 35b-43

8.7. KIRKKOVUODEN 14. SUNNUNTAI (II)
1L Hes. 2:2-5
Ps. 123:1-2a, 2bc, 3-4. - 2c
2L 2. Kor. 12:7-10
Ev. Mark. 6:1-6

15.7. KIRKKOVUODEN 15. SUNNUNTAI (III)
1L Aam. 7:12-15
Ps. 85:9ab-10, 11-12, 13-14. - 8
2L Ef. 1:3-14 tai Ef. 1:3-10
Ev. Mark. 6:7-13

22.7. KIRKKOVUODEN 16. SUNNUNTAI (IV)
1L Jer. 23:1-6
Ps. 23:1-3a, 3b-4, 5, 6. - 1
2L Ef. 2:13-18
Ev. Mark. 6:30-34

29.7. KIRKKOVUODEN 17. SUNNUNTAI (I)
1L 2. Kun. 4:42-44
Ps.145:10-11, 15-16, 17-18. - vrt. 16
2L Ef. 4:1-6
Ev. Joh. 6:1-15

5.8. KIRKKOVUODEN 18. SUNNUNTAI (II)
1L 2. Moos. 16:2-4, 12-15
Ps. 78:3+4bc, 23-24, 25+54. - 24b
2L Ef. 4:17, 20-24
Ev. Joh. 6:24-35

12.8. KIRKKOVUODEN 19. SUNNUNTAI (III)
1L 1. Kun. 19:4-8
Ps. 34:2-3, 4-5, 6-7, 8-9. - 9b
2L Ef. 4:30 - 5:2
Ev. Joh. 6:41-51

Tuija Numminen

Piispa Siposta Suomen Pipliaseuran kunniajäsen

Suomen Pipliaseuran 26. toukokuuta 2012 pidetyssä vuosikokouksessa kutsuttiin seuran kunniajäseniksi viisi kirkkojen johtajaa: arkkipiispa **Kari Mäkinen**, arkkipiispa **Leo**, piispa **Teemu Sippo** SCJ, seurakuntaneuvos **Valtter Luoto** ja dosentti **Risto Cantell**.

Pipliaseuran vuosikokous pidettiin Turussa, jossa 24.-27.5. vietettiin Raamattuvuoden 2012 pääjuhlaa. Samalla juhlittiin 200-vuotiasta Suomen Pipliaseuraa. Vuonna 1812 perustettu Suomen Pipliaseura on maan vanhin kristillinen järjestö ja kirjankustantaja. Sen jäsenkuntaan kuuluu yli puolet Suomen luterilaisista seurakunnista, Suomen ortodoksinen kirkko, Katolinen kirkko Suomessa, Suomen vapaakristillinen neuvosto sekä viisitoista alueellista pipliaseuraa.

Pipliaseura totesi esitellessään uudet kunniajäsenensä, että keskustelu Raamatun asemasta kirkon elämässä ja lähetyksessä on ollut vilkkaan keskustelun kohteena, ja että merkittävimmän kirkollisen puheenvuoron tässä asiassa on käyttänyt paavi **Benedictus XVI** (apostolinen kehotuskirje *Verbum Domini* vuodelta 2010). Katolinen kirkko Suomessa valmistelee piispa Teemu Sipon päätöksellä tuon asiakirjan julkaisemista suomeksi. Käännös on tarkoitus julkaista vuoden 2012 aikana.

KATT/evl.fi/Suomen Pipliaseura

Kiinalaisessa hiippakunnassa uusi kirkko ja ensimmäinen pappisvihkimys 60 vuoteen

Helatorstaina 17. toukokuuta 2012 pienessä Hai Nanin hiippakunnassa Kiinassa vietettiin kaksinkertaista juhlaa. Hiippakunnassa vihittiin uusi kirkko, joka on omistettu Jeesuksen Pyhälle Sydämelle, ja vihittiin ensimmäinen katolinen pappi 60 vuoteen. Yli 600 uskovaa osallistui messuun, jonka vietti Guang Zhoun hiippakunnan piispa mons. Gan Jun Qiu. Konselebrantteina oli muitakin piispoja ja noin 60 pappia.

Uuden papin isä Zhangin ja vastavihityn kirkon välillä on erityinen side. Ollessaan vielä seminaristi Zhang lähetettiin He Bein pappisseminaarista Hai Nanin hiippakuntaan suorittamaan pastoraalista harjoittelua. Kun paikalliset viranomaiset antoivat maata katolisen yhteisön käyttöön, kirkkoherra sai ajatuksen pyytää seminaristi Zhangin piispalta, että Zhang saisi tehtäväkseen vastata uuden kirkon rakentamisesta. Kahden vuoden ajan seminaristi ja sittemmin diakoni Zhang valvoi siis kirkon rakennustyömaan edistymistä, kulkien matkat polkupyörällä. Paikalliset uskovat kiintyivät Zhangiin siinä määrin, että piispa lopulta pyysi hänen inkardinoimistaan Hai Nanin hiippakuntaan. Zhangin pappisvihkimys tapahtui samalla kun hänen rakentamansa kirkko vihittiin.

Vielä 30 vuotta sitten Hai Nanin hiippakunnassa oli yksi ainoa pappi, yksi sääntökuntasisar ja yksi kirkko. Nykyään uskovia on noin 6000, pappeja on kaksi, sisaria kaksi ja kirkkoja kahdeksan.

KATT/Fides

Keskiviikkona 27.6. Henrikin katedraalin iltamessun jälkeen seurakuntasalissa isä Marinon pappeuden 30-vuotisjuhlakahvit.

Hiippakuntajuhla (Stiftsfest / Diocesan Feast)

11.8. Lohjalla

Lisätietoja takasivulla, s/p 24.

En ny översättning av Chrysostomosliturgin

På pingstdagen 27.5. firades i Uspenskijkatedralen i Helsingfors den gudomliga liturgin av Johannes Chrysostomos enligt en ny svensk översättning. Liturgin förrättades under helsingforsmetropoliten Ambrosius ledning. Också den rumänska ortodoxa kyrkans biskop Macarie från Stockholm samt präster från både Finland och Sverige deltog.

Översättningen av den grekiska Chrysostomosliturgin har utförts av en arbetsgrupp i vilken ingått teologer från Finlands ortodoxa kyrka, de ortodoxa kyrkorna i Sverige och även den katolska kyrkan i Sverige. Pater Anders Piltz OP nämligen utarbetade den första råöversättningen.

Den gudomliga liturgin av vår fader bland de heliga, Johannes Chrysostomos är den vanligaste ordningen för nattvardsgudstjänsten i den ortodoxa kyrkan. Grundtexten föreligger på grekiska och dess historia går tillbaka till de första århundradena av vår tideräkning.

Översättningen till slaviska (800-talet) kom tillsammans med den östkristna expansionen norrut att sprida Chrysostomosliturgin också till våra nordliga breddgrader. Språket förblev dock för lång tid kyrkslaviska. På basen av den slaviska texten kom liturgin ut i finsk översättning 1862, och har därefter reviderats och nyöversatts ett antal gånger inom Finlands ortodoxa kyrka.

Chrysostomosliturgin översattes tidigt också till svenska. Den utkom 1852 i Stockholm i översättning av Arsenij Soudakoff och något senare på samma ort av Wasilij Archangelskij. På basen av Soudakoffs utgåva utgav prästen i Uspenskijkyrkan (sedemera Uspenskijkatedralen) i Helsingfors, Mitrofan Lisowskij, en svensk översättning 1909. Tito Collianders översättning som utgavs 1958 i Helsingfors och fr Christofer Klassons som utgavs 1973 i Stockholm har varit i bruk i Finland och Sverige.

Målsättningen att producera en nyöversättning av Chrysostomosliturgin formulerades åren 2008–2009 i en arbetsgrupp som metropoliten av Helsingfors, Ambrosius, utsett för att utveckla den svenska verksamheten inom Finlands ortodoxa kyrka. Översättningsprojektet inleddes 2009 med metropolit Ambrosius välsignelse.

Avsikten var från första början att en översättning av liturgin bör utföras gemensamt av finlandssvenska och rikssvenska krafter, även om arbetet administreras från Finland. En ledningsgrupp bildades för projektet, där fr Sergius Colliander och fr Mikael Sundkvist har deltagit från Finland, Michael Hjälm och Paul Nordgren från Sverige.

Arbetet inleddes våren 2010 med förstudier. På basen av dessa arbeten projektanställdes pater Anders Piltz OP och David Heith-Stade för att var för sig utarbeta en första råöversättning. Utifrån dessa producerade Sundkvist ett förslag som sedan en bredare projektgrupp behandlade i januari 2011. Den text som projektgruppen tog fram i januari 2011 fick en stilistisk bearbetning av professor emeritus Lars Huldén.

Ledningsgruppen framställde ett nytt förslag. Detta var ute på remiss från december 2011 till februari 2012, och användes också på prov i gudstjänster i Finland och Sverige. Texten tillställdes slutligen biskopsmötet i Finlands ortodoxa kyrka, och godkändes för användning tillsvidare av biskopsmötet den 27 mars 2012.

Översättningen har utgått från en romersk-katolsk edition av Chrysostomosliturgin som utgavs i Rom 1950. Denna edition ligger närmast den slaviska tradition som kyrkan i Finland traditionellt har följt. Romeditionen har sedan jämförts med framför allt den grekiska kyrkans utgåva från 2005 (Apostolikê Diakonia) och med slaviska och finska utgåvor.

KATT/www.ort.fi

Inledningen av "Johannes Chrysostomos, En nyöversättning", 2012 Finlands ortodoxa kyrka [ett sammandrag].

Maailman vanhin piispa kuollut

Vietnamilainen piispa Antoine Ngyen Van Thien kuoli 13.5. Nizzassa Ranskassa 106-vuotiaana. Hän oli syntynyt 1906 ja vihitty papiksi 1932. Hänen elinaikanaan oli kaikkiaan yhdeksän paavia.

Paavi Johannes XXIII nimitti hänet 1960 piispaksi Etelä-Vietnamin Vinh Longiin. Vietnmin sodan aikana hän sai silmävamman ja lähti Vietnmista 1968, ja hänet nimitettiin Italian Spellon titulaaripiispaksi.

Vanhin nyt elävä katolinen piispa on Pohjois-Korean Pjongjangin piispa Francis Hong Yong-ho. Hän on 105-vuotias.

KATT/L'OR

Jeesus-manifestiin osallistui noin 15 000 kristittyä

Sateisesta ja kylmästä säästä huolimatta noin 15 000 henkeä osallistui toukokuun 12. päivänä vuosittain pidettävään Tukholman Jeesus-manifestiin.

Aamupäivällä katolilaisilla oli oma tapahtuma Medborgarplatsilla. Focolare-liikkeen jäsenet esittelivät "Together for Europe" -projektiaan, jota samana päivänä toteutettiin myös Brysselissä ja muissakin Euroopan kaupungeissa. Tapahtumassa oli puhujina myös kaksi Tukholman katolisen hiippakunnan pappia.

Iltapäivällä oli Jeesus-manifestin suuri rukousvaellus läpi Tukholman. Se alkoi ja päättyi keskustan Kungsträdgårdenissa, jossa eri kirkkokuntien kristityt viettivät suuren yhteisen jumalanpalveluksen. Puisto oli ääriään myöten täynnä ihmisiä.

KATT/KM

Ensimmäinen gregoriaaninen messu oli menestys

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnassa helluntaisunnuntaina järjestetty ns. gregoriaaninen messu oli järjestäjien mukaan menestys. Piispa **Teemu Sipon** SCJ viettämään latinankieliseen messuun osallistui arvioiden mukaan 70-80 uskovaa, jotka ilmaisivat kaikki kiitollisuutensa ja tyytyväisyytensä siitä, että tällainen mahdollisuus oli nyt tarjoutunut.

Syksyllä gregoriaanisen messun vietto jatkuu säännöllisesti Pyhän Henrikin katedraalissa. Hiippakunnan, seurakunnan ja Gregorius-yhdistyksen yhteistyön tuloksena on tavoitteena, että messua vietettäisiin säännöllisesti roomalaisen riituksen vanhemmassa muodossa, eli vuonna 1962 voimassa olleita liturgisia kirjoja käyttäen.

KATT

Yhdysvalloissa 43 katolista organisaatiota nosti kanteen liittovaltiota vastaan

Yhteensä 43 Yhdysvaltain katolista organisaatiota ilmoitti 21. toukokuuta 2012 nostaneensa kanteen Yhdysvaltain liittovaltion terveysministeriön määräystä vastaan, joka vaatii uskonnollisia järjestöjä kattamaan sairausvakuutuksissaan palveluita, jotka ovat ristiriidassa katolisen kirkon opetuksen kanssa.

Alueellisissa liittovaltiontuomioistuimissa ympäri maata nostetuissa kanteissa on mukana katolisia hiippakuntia, sairaaloita, kouluja ja kirkollisia toimistoja.

Ne vastustavat presidentti Obaman hallinnon määräystä, että työnantajien tarjoaman sairausvakuutuksen täytyy kattaa ehkäisyväline-, sterilisaatio- ja aborttikulut, vaikka tämä olisi vastoin työnantajan vakaumusta.

Terveysministeriön määräys sisältää rajoitetun poikkeuksen "uskonnollisten organisaatioiden" osalta, mutta käytännössä "uskonnollinen" määritellään niin kapea-alaisesti, että suurin osa katolisista kouluista, sairaaloista ja avustusjärjestöistä jää sen ulkopuolelle. "Uskonnollisen organisaation" täytyisi esimerkiksi palvella ensisijaisesti vain oman uskontonsa edustajia. Katoliset instituutiot, jotka tyypillisesti auttavat katolilaisia ja ei-katolilaisia yhtä lailla, eivät silloin ole "tarpeeksi uskonnollisia".

Määräystä on kritisoitu katolisissa hiippakunnissa kautta maan, ja piispat ovat varoittaneet, että säännös saattaa pakottaa katolisia kouluja, sairaaloita ja hyväntekeväisyysjärjestöjä lopettamaan toimintansa.

Yhdysvaltain katolinen piispainkokous ei kokonaisuudessaan ole osallisena kanteessa, mutta mukana on useita yksittäisiä hiippakuntia, esimerkiksi New Yorkin, St. Louisin ja Washington D.C:n arkkihiippakunnat. Piispainkokouksen puheenjohtaja, newyorkilainen kardinaali Timothy M. Dolan totesi, että hallinnon kanssa on yritetty neuvotella, mutta aika on loppumassa ja kirkon arvokkaat palvelutehtävät ja perusoikeudet ovat vaarassa. Siksi päädyttiin kanteiden nostamiseen.

Myös useat katoliset yliopistot ovat nostaneet kanteen, kuten Catholic University of America, Notre Dame –yliopisto ja Steubenvillen fransiskaaninen yliopisto. Notre Damen rehtori, isä John Jenkins C.S.C. totesi, että tarkoitus ei ole "tyrkyttää uskonnollista vakaumustamme muille", vaan "pyytää, että hallitus ei määrää omia arvojaan yliopiston noudatettaviksi silloin kun nuo arvot ovat ristiriidassa uskontomme opetuksen kanssa."

KATT/CNA/www.archny.org./www.preservereligiousfreedom.org

Maneesikatu 2a, 00170 Helsinki,
klo 8–15 tai sopimuksen mukaan, puh. 09-1357998,
s-posti: caritas@caritas.fi
Kotisivut: www.caritas.fi

Caritas

CARITAS-KUULUMISET

Paastokeräys 2012

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin srk: 822,00
Pyhän Henrikin katedraalisrk: 1505,00
Pyhän Marian srk: 3134,42
Nasaretin pyhän perheen srk: 539,00
Pyhän Olavin srk: 100,10
Pyhän ristin srk ja Pietarsaaren kappeli: 1803,95
Pyhän Ursulan srk: 281,25
Karmeliittaluostari: 132,00
yht.: 8317,72

Paastoleipä Helsingin seurakunnissa: 349,10
Pankkisiirrot: 2525,00

YHTEENSÄ 11 191,82

(Paastokeräys 2011: 9764,90)

Caritas kiittää lämpimästi keräykseen osallistuneita!

Suomen Caritas ry:n sääntömääräinen vuosikokous

Kokous pidettiin Pyhän Henrikin seurakuntasalissa 26.4.2011.

Vuodelle 2012-2013 Suomen Caritas ry:n puheenjohtajaksi valittiin Larissa Franz-Koivisto ja moderaattoriksi isä Wieslaw Swiech.

Hallituksen jäsenet ovat Klaus Damstén, Helena Langinvainio, Gloria Lapitan, Mari Malm, Karin Pessi, ja Joyce Suokas.

Jäsenmaksu on 20 euroa. Jäsen-/kannatusmaksun voi suorittaa Sampopankin tilille FI7380001270154504, viite 2215.

Caritaksen toimisto on kesälomalla: 18.6.-17.8.

AURINKOISTA KESÄÄ!

Corpus Christi

Messu ja kulkue Jeesuksen pyhän ruumiin ja veren juhlapyhänä sunnuntaina 10.6. Pyhän Henrikin katedraalissa klo 10.30. Huom. kellonaika. Ei muuta messua aamulla!

Rukouksen apostolaatti

Rukoilemme...

Kesäkuu

Että uskovat tuntisivat Ylösnousseen läsnäolon eukaristiassa ja myös jokapäiväisessä elämässään.

Että Euroopan kristityt löytäisivät uudestaan oman kristillisen identiteettinsä ja osallistuisivat innokkaasti evankeliuumin julistamiseen.

Heinäkuu

Että kaikki ihmiset saisivat pysyvän ja turvallisen työn.

Että kristityt vapaaehtoistyöntekijät, jotka toimivat lähetysmaissa, todistaisivat vakuuttavasti Kristuksen rakkaudesta.

Böneapostolatet

Vi ber ...

Juni

Att de troende känner den Uppståndnes närvaro i Eukaristin och upplever att Kristus är med dem också i det dagliga livet.

Att de kristna i Europa återupptäcker sin egen identitet och med större hängivenhet deltar i att sprida Evangeliet.

Juli

Att alla människor får ett stabilt och tryggt arbete.

Att de kristna som arbetar i missionsländerna på allvar vittnar om Kristi kärlek.

Meditaatio: kesäkuu

Kesäkuun lähetysaihe lähtee ajatuksesta, että meidän maanosassamme Euroopassa on uskon kriisi. Kriisi eli kriittinen tilanne syntyy esimerkiksi siitä, kun yhteiskunnassa luovutaan tutuiksi tulleista ajatuskaavoista ja elämätavoista, ja perinteellinen arvomaailma on tullut kyseenalaiseksi. Sellainen kriisi vaikuttaa tietysti myös ihmisten suhtautumiseen Jumalaan ja kirkon elämään.

Tilastot Euroopan kristittyjen vieraantumisesta uskosta tai välinpitämättömyydestä kirkkoa kohtaan puhuvat omaa kieltään. Toiset näkevät siinä huolestuttavan merkin meidän kulttuurimme rappeutumisesta. Toiset pitävät tätä ilmiötä vakavana haasteena julistaa Jumalan ilosanoman ikuisia totuuksia ja sen suosimia elämäntapoja uudella tavalla, sellaisella tavalla, että se puhuttelisi myös meidän aikamme ihmisiä ja palvelisi heidän sielunsa syvimpiä tarpeita. Tällöin Euroopassa sammuvalta näyttävä uskon liekki elpyisi, ja me kristityt voisimme jälleen ylpeinä elää ajatuksin, sanoin ja teoin uskoamme Jumalan rakkauteen ja häpeämättä palvella kirkkoa.

Jokaisessa ajassa on omia mahdollisuuksia, ongelmia ja haasteita Jumalan ilosanoman juurruttamiseksi eri kulttuureihin. Ei ole sopivaa kaivata menneitä aikoja, niin kuin israelilaiset tekivät Vanhassa testamentissa vaeltaessaan halki erämaan. He olivat tyytymättömiä Jumalan johdatukseen eivätkä enää muistaneet, että he olivat matkalla kohti vapautta synnin orjuudesta - kohti Jumalan Pyhää maata. Joskus meidänkin on uudistettava toivomme tulevaisuuteen, hyväksyttävä matkan koettelemuksia ja rohkeasti käytävä elämässämme niillä poluilla, jotka Jumala meille on osoittanut.

Vuosikymmeniä sitten jokainen kirkkokunta, uskonto- ja elämänkatsomusryhmä eli erikseen omaa elämäänsä välittämättä muista. Nykyajan haaste on korjata vuosisatojen aikana syntyneitä ennakkoluuloja toisinajattelevia kohtaan ja tehdä mahdollisimman paljon yhteistyötä heidän kanssaan maailman parantamiseksi ja rauhan edistämiseksi. Sitä paitsi nykyinen viestintä- ja liikennevälineitten vilkas kehitys on tehnyt maailman ja Euroopan niin pieneksi, että helposti tullaan kosketukseen muiden kansojen kulttuurien kanssa.

Toisinaan tämä itsessään hyvä kehitys voi ahdistaa meitä, kun joudumme ottamaan kantaa meille sangen vieraisiin uskontoihin ja elämänkatsomuksiin. Varsinkin silloin se saattaa ahdistaa, kun emme pysty ratkaisemaan kaikkia kysymyksiä, joita ne herättävät meissä ja lapsissamme. Tässä on suuri tehtävä sekä kirkon johdolle että vanhemmille, uskonnonopettajille ja tavallisille seurakuntalaisillekin. Autuaan paavin Johannes XXIII:n aggiornamento näyttää yhä ajankohtaiselta, hänen huutonsa kirkon päivittämiseksi.

Nykyisin meidän kristittyjen ei ole vain opetettava paljon maailman muille uskonnoille, vaan on myös opittava jotakin niistä. Paavi Johannes Paavali II täsmensi edeltäjänsä toivomuksen, että kirkon tavoite tällä vuosituhannella on auttaa jäseniään elämään elävässä suhteessa Jumalan kanssa, joka on lähellä meitä Poikansa ruumiin ja veren salaisuudessa. Siksi rukoilemme kesäkuun aikana myös sen puolesta, että ylösnousseen Herramme läsnäolo pyhässä eukaristiassa ravitsisi kaikkien kirkon jäsenten uskoa ja olisi matkaeväänä heidän elämänvaellukselleen.

isä Frans Voss SCJ

Pitkä odotus päättyi – Espoossa nyt virallisesti karmeliittaluostari

Espoon Jumalanäidin karmeliittaluostari on saanut virallisen kanonisen aseman. Se tarkoittaa, että luostari on nyt virallisesti karmeliittasääntökunnan ja Vatikaanin tunnustama luostari. Aseman saaminen kesti poikkeuksellisen pitkän ajan.

”Uuden aseman myötä luostari on osallinen samoista oikeuksista ja eduista kuin muut sääntökunnan luostarit”, sisar Clare Marie OCD kertoo. Luostarin sisaret valitsevat nyt joka kolmas vuosi oman priorinnan eli ylisisaren. Tähän asti Espoon luostari on ollut juridisesti Kalifornian äitiluostarinsa alaisuudessa. Myös karmeliittasääntökunnan säännöt astuvat nyt voimaan. Sisaret ovat noudattaneet sääntöjä tähänkin asti, mutta ilman varsinaista velvoitetta.

Yleensä luostarin kanonisen aseman tunnustaminen tapahtuu vuoden sisällä perustamisesta. Espoon sisarten tapauksessa odotus kesti 24 vuotta. Tunnustuksen saaminen edellyttää kahdeksaa sisarta, eikä Espoon luostari saavuttanut tätä määrää. Viime elokuussa luostari sai kuitenkin yllättävän pyynnön Roomasta.

”Yksi sääntökunnan yleisesimiehen neuvonantajista kehotti meitä hakemaan poikkeuslupaa tunnustetun aseman saamiseksi”, sisar Clare Marie OCD kertoo. Sisaret eivät olleet osanneet odottaa tätä, koska kahdeksan sisaren määrää ei oltu tavoitettu. Ilmeisesti oli havaittu että luostari on edelleen ilman virallista asemaa, vaikka se on osoittautunut elinkelpoiseksi ja vakaaksi. Vuoden vaihduttua Vatikaanista tuli sitten sisarille iloisia uutisia: piispan suostumuksella luostarille oli myönnetty itsenäisen, pysyvän luostarin asema.

Karmeliittasääntökunta saapui Suomeen vuonna 1988 Kaliforniasta. Tällä hetkellä Espoon luostarissa asuu viisi sisarta. Toukokuussa vietetty kiitosmessu keräsi paikalle 120 sääntökunnan ystävää.

KATT

Rukouksen apostolaatti

Rukoilemme...

Heinäkuu

Että kaikki ihmiset saisivat pysyvän ja turvallisen työn.

Että kristityt vapaaehtoistyöntekijät, jotka toimivat lähetysmaissa, todistaisivat vakuuttavasti Kristuksen rakkaudesta.

Elokuu

Että vankeja kohdeltaisiin oikeudenmukaisesti ja että heidän arvokkuuttaan ihmisinä kunnioitettaisiin.

Että monet nuoret saisivat kutsun seurata Kristusta ja olisivat valmiit julistamaan evankeliumia ja todistamaan siitä kaikkialla maailmassa

Böneapostolatet

Vi ber ...

Juli

Att alla människor får ett stabilt och tryggt arbete.

Att de kristna som arbetar i missionsländerna på allvar vittnar om Kristi kärlek.

Augusti

Att alla fångar behandlas rättvist och att deras mänskliga värdighet respekteras.

Att många ungdomar blir kallade att följa Kristus och att de blir beredda att förkunna och vittna om Evangeliet i hela världen.

Meditaatio: heinäkuu

Katekismuksen mukaan on 14 laupeudentyötä; 7 hengellistä ja 7 ruumillista. Niiden harjoittaminen on yhä ajankohtaista, varsinkin nykymaailmassa, jossa kaksi kolmasosaa väestöstä joutuu elämään ihmisarvon vastaisissa oloissa. Helsingissä Pyhän Marian kirkon lasimaalauksissa nämä laupeudentyöt ovat kuvitettuina Raamatun kertomusten pohjalla. Näemme, miten Herramme Jeesus itse osoitti maan päällä laupeutta kanssaihmisilleen, jotka olivat hädässä ja tarvitsivat kipeästi apua. Hänen kävi sääli heidän elämänsä kovuutta. He saivat kokea Jumalan laupeutta, kun Herramme paransi sekä heidän sielunsa että heidän ruumiinsa vaivat. Niinpä heidän elämänsä eheytyi. He palasivat iloisesti kotiinsa elättääkseen taas omalla työllään itseänsä ja perhettään.

Laupeudentöiden listalle olisi lisättävää yksi tärkeä tehtävä, joka voi helpottaa myös tällä hetkellä monien ihmisten elämää: työn antaminen työttömille. Tämä tehtävä on heinäkuun rukousaihe. Kuukauden rukousaihe muistuttaa meitä niistä lähimmäisistä, jotka monissa maissa taloudellisen lama-ajan tähden tällä hetkellä ovat joutuneet työttömien kortistoon, eikä heillä ole paljon toivoa päästä sieltä pois. Toiset, joilla on työtä, elävät työn menettämisen pelossa kaikkine pahoine seurauksineen.

Aikoinaan työnteko kuului tavalliseen elämään. Työtä löytyi aina. Työnsaanti ei ollut mikään ongelma. Tehtiin niin paljon työtä kuin jaksettiin tai kun pahimmassa tilanteessa vaadittiin. Ero oli vain vapaasti ja pakollisesti tehtävän työn välillä, eikä kuten nykyisin, ero palkatun ansiotyön ja ilmaisesti tehtävän vapaaehtoistyön välillä.

Työn antaminen ei nykyisin saisi enää olla pelkästään laupeudenteko. Jokaisella ihmisellä on oikeus saada työtä. Mutta mitä apua on tästä oikeudesta, jos ei ole saatavissa työtä, huolimatta maan hallituksen hyvistä ponnisteluista ja yhteiskunnan järjestöjen myötävaikutuksesta? Olisi vedottava pankkien ja tehtaitten johtajien omaantuntoon ja yhteistyöhaluun vanhojen työpaikkojen säilyttämiseksi ja uusien luomiseksi. Kvartaaliajatustapa ei näytä olevan sopiva. On olemassa parempia kriteerejä, jotka ehkä eivät rikastuta nopeasti ketään, mutta joiden varassa ajan pitkään rakentuu terveellinen yhteiskunta. Siinä rauha ja oikeudenmukaisuus hallitsevat, ja hyvinvointi ja työpaikka ovat jokaisen ulottuvilla.

Yksi tähän myötävaikuttava kriteeri on, että hyvin toimeentulevat kansalaiset vapaaehtoisesti luopuisivat hiukan omista tuloistaan niiden hyväksi, joilla ei ole paljon tuloja työn puuttumisen vuoksi. Toisaalta työnhakijat ottaisivat alustavasti vastaan sen työn, joka on tarjolla,vaikka tämä ei ihan vastaa heidän omaa toivomustaan. Sillä tavalla hyvinvointi tulee oikeudenmukaisesti jaetuksi yhteiskunnassa, tuotteet halpenevat, kauppa käy ja työtä riittää monille. Sellainen ratkaisu vastaa kristillistä moraalia. Tietysti tämä ei sulkisi kokonaan pois laupeudentöitä, mutta jättää jokaisen omaan harkintaan sen miten hän tekee Jumalan laupeuden näkyväksi omassa elämässään. Tämä voisi hyvinkin luoda myös uusia työpaikkoja, kuten kehitysmaissa on tapahtunut reilun kaupan toiminnassa ja halpojen lainojen antamisella pienyritysten käynnistämiseksi.

Heinäkuun toinen rukousaihe on lähetysmaiden seurakuntalaisten vapaaehtoistyön vilkastuttaminen. Vapaaehtoiset voivat olla papeille ja sisarille suureksi avuksi evankelioimistyössä niin kuin seurakunnan karitatiivisessa toiminnassakin. On tilanteita, joissa maallikkojen todistus Jumalan rakkaudesta ja laupeudesta pääsee perille paremmin kuin kirkonpalvelijoiden todistus.

isä Frans Voss SCJ

Jeesuksen pyhä sydän, armahda meitä.

Cor Iesu sacratissimum, miserere nobis.

En bön – För vår tid

Maria, jungfru och Guds Moder, du bär omsorg för världen.
Du uppenbarar dig under tider av förändring och kriser.
Hela världen är din. Från Europa, till Amerika, från Asien till Afrika.
Fatima, Lourdes, Guadalupe är dina heliga orter.

Maria, Guds Moder, be för oss människor också i dag.
Vi lever i en värld av krig och ekonomisk misär.
Många har förlorat sin tro. Är Gud död för oss?
Be din son Jesus Kristus om nytt hopp och tro.

Maria, jungfru och Guds Moder, styr vår katolska kyrka.
Låt kyrkan vara ett instrument för kärlek och vägen till salighet.
Låt nya heliga och helgon träda fram som levnadsmodeller för oss.
Maria, jungfru och Guds Moder, du som är fullkomligt helig be för oss.

En bön av Jan-Peter Paul

Naiset kirkossa: kysymys naisdiakonaatista?

Kysymys naisdiakonaatista nousee harvakseltaan esiin katolisessa kirkossa. Viimeksi 18.5.2012 Kathpress uutisoi ”naisdiakonikeskustelun” Saksan katolilaisten päivillä (Deutsche Katholikentag) Mannheimissa suututtaneen joitakin piispoja. Esimerkiksi Bambergin arkkipiispa Ludwig Schick ja Essenin piispa Franz-Josef Overbeck vetosivat paavi Johannes Paavali II:n selvästi sanoneen, että kirkolla ei ole valtaa antaa naisille pappisvihkimystä, jolloin kysymys naisten diakonaatista olisi myös ratkennut. Tällaista tulkintaa on kannattanut myös esimerkiksi Regensburgin piispa Gerhard Ludwig Müller, joka Saksan katolisessa piispainkokouksissa vastaa ekumeenisista kysymyksistä.

Mitä katolinen kirkko siis oikeastaan opettaa naisdiakonaatista? Paavi Johannes Paavali II:n apostolinen kirje Ordinatio sacerdotalis totesi, että ”kirkolla ei ole minkäänlaista valtaa antaa naisille pappisvihkimystä ja kaikkien kirkon uskovien on lopullisesti pidettävä kiinni tästä ratkaisusta”. Kanoninen laki toteaa, että vihkimyksen sakramentin ottaa pätevästi vastaan vain kastettu mies (kaanon 1024).

Keskustelussa naisdiakonaatista vedotaan usein esimerkiksi siihen, että varhaisessa kirkossa on todistettavasti ollut diakonissan ”virka” ja diakonissan vihkimys. Diakonissoista kertovien historiallisten lähteiden tulkinta kuitenkin usein muuttuu juupas-eipäs-keskusteluksi. Jotkut tulkitsevat lähteiden todistavan, että diakonissat olivat oikeastaan diakoneihin verrattavia, toiset tulkitsevat diakonissan tehtävät ja vihkimyksen selvästi diakoneista erilliseksi.

Keskustelussa otetaan esiin myös se, että vaikka toisaalta pappeuden sakramentti on yksi, siinä on kolme astetta. Kuten Vatikaanin II kirkolliskokouksen konstituutio Lumen Gentium sanoi, diakonia ei vihitä pappeuteen (ad sacerdotium), vaan palvelemaan (ad ministerium). Tämän perusteella jotkut tulkitsevat, että kysymys naisdiakonaatista ei olisi täysin selvä, vaikka naisten vihkiminen ”ad sacerdotium” onkin mahdotonta. Kun uskonopin kongregaation julistus Inter insigniores vuonna 1976 käsitteli naispappeutta, Vatikaanin kommentaari tähän julistukseen totesi, että kysymys naisdiakoneista oli tietoisesti jätetty asiakirjasta pois, koska sitä tulisi käsitellä omana ongelmanaan.

Kansainvälinen teologinen komissio julkaisi vuonna 2002 asiakirjan diakonin virasta kirkossa, ja sivusi lyhyesti kysymystä naisten diakoniksi vihkimisestä. Komissio totesi, että lopullinen kannanotto tässä asiassa kuuluu opetusviralle. Kuitenkin komission mukaan kaksi asiaa on otettava huomioon: se, että varhaisen kirkon diakonissat eivät olleet pelkästään ja yksinkertaisesti samaa kuin diakonit, ja se, että vihkimyksen sakramentti on yksi. Komissio siis käytännössä vähintäänkin kallistui kielteiselle kannalle.

Voinee turvallisesti sanoa, että vaikka kysymystä naisten diakoniksi vihkimisen mahdollisuudesta ei olisikaan lopullisesti ratkaistu naispappeuskysymyksen yhteydessä, katolinen kirkko ei usko eikä opeta sen olevan mahdollista. On äärimmäisen epätodennäköistä, että naisten vihkiminen diakoneiksi koskaan tulisi katoliseen kirkkoon. Yksiselitteisiä teologisia perusteita diakoninvihkimyksen avaamiseksi naisille ei ole.

Sisar Sara Butler (dogmatiikan professori ja Kansainvälisen teologisen komission jäsen) esitti joitakin mielenkiintoisia huomioita diakonissoista ja vihkimyksen sakramentista artikkelissaan ”Women Deacons and Sacramental Symbolism” (New Diaconal Review, toukokuu 2011, 38-49).

Varhaisen kirkon lähteet

Butler käsitteli kysymystä, onko diakoninvihkimys ja virka ollut ”sukupuolineutraali” ja oliko varhaisen kirkon diakonissoissa ja diakoneissa siis kyse samasta asiasta. Hän viittasi joihinkin varhaiskirkon teksteihin, joissa toisaalta argumentoidaan naispappeutta vastaan, mutta toisaalta selitetään, kuinka naiset saattoivat olla diakonissoja. On tosin huomattava, että nämä tekstit käsittelivät myös leskiä ja neitsyitä, jotka nekin olivat ”säätyjä” kirkossa. Tällaisia tekstejä olivat esimerkiksi Didascalia Apostolorum (n. v. 240) ja Constitutiones Apostolicae (n. v. 380).

Butler totesi, että sekä naisten diakoniksi vihkimisen vastustajat että kannattajat viittaavat samoihin lähteisiin, mutta tulkitsevat niitä eri tavalla. Kannattajat korostavat mielellään, että naisten vihkimysriitti (ordinaatio) diakonissaksi, jos ei olisikaan ollut täysin identtinen, olisi kuitenkin ollut samankaltainen miesdiakonien vihkimyksen kanssa, ja sisälsi ”kätten päällepanemisen”. Kirkkojärjestyksissä ja kanonisissa ohjeissa kuvataan diakonissojen tehtäviä ja edellytyksiä vihkimykselle. Joissakin teksteissä diakonissat selkeästi luetaan ”papistoon” kuuluviksi, ja monet kirkkoisät tunnustavat diakonissojen olemassaolon.

Vastustajat taas korostavat vihkimysriittien eroja. Diakonissojen kirkollinen palvelutehtävä ei ollut miesdiakonien vastine, ja se vaikuttaa pikemminkin olleen verrattavissa alempiin vihkimyksiin. Vaikka joissakin riiteissä puhutaan ”vihkimyksestä”, tällä termillä ei välttämättä ollut sitä teknistä merkitystä, jonka se sai vasta keskiajalla. Koska diakonissat eivät hoitaneet alttaripalvelutehtäviä ja heidän tehtävänsä rajoittui naisiin ja lapsiin, ei ollut kyse samasta ”virasta” kuin miesdiakoneilla.

Butler esittää hyvän kysymyksen: jos todella olisi ollut kyse yhdestä ja samasta diakoninvirasta naisten ja miesten kohdalla, miksi oli olemassa kaksi eri vihkimysriittiä? Voisi olettaa, että mies- ja naisdiakonit olisi vihitty yhdessä, koska eihän ole olemassa erilaista kastekaavaa tytöille ja pojille. Tämä tukisi sitä olettamusta, että diakonissan virkaa ei käsitetty diakonia vastaavaksi.

Sakramentaalinen symboliikka: Pyhä Henki, Neitsyt Maria, Raamatun naiset

Diakonissojen ”esikuva” näissä teksteissä oli Pyhä Henki. Erään Didascalia Apostolorumin kohdan mukaan piispaa olisi pidettävä isänä ja kunnioitettava kuin Isää Jumalaa, diakonia kuin Kristusta, diakonissaa kuin Pyhää Henkeä, pappeja kuten apostoleja, ja leskiä ja orpoja tulisi pitää arvossa kuin Jumalan alttaria.

Sekä diakonit että diakonissat olivat suoraan piispan alaisia ja avustivat häntä hänen palvelutehtävässään. Diakonissat vastasivat piispan palvelutehtävästä naisille. Tässä oli kyse esimerkiksi naiskatekumeenien voitelusta ja heidän opettamisestaan kasteen jälkeen tai vierailuista sairaiden naisten luona. Miesdiakoni taas vastasi paitsi palvelutehtävästä miehille, myös monista muista asioista. Erityisesti hän avusti piispaa liturgiassa.

Constitutiones apostolicaen mukaan diakoni palvelee piispaa kuin Kristus Isää, ja diakonissa on riippuvainen miesdiakonista kuin Pyhä Henki Kristuksesta. Diakonissan tehtävä oli opettaa maallikkonaisia ja toimia välittäjänä heidän ja piispan tai miesdiakonin välillä.

Diakonissan vihkimyksen rukousten perusteella toinen diakonissan esikuva oli erityisesti Neitsyt Maria. Kolmas esikuva oli suuri joukko Raamatun naisia. Didascalia apostolorum sanoo jopa, että Jeesustakin palvelivat diakonissat, kuten Maria Magdaleena, Maria, Jaakobin tytär ja Joosefin äiti, ja Sebedeuksen poikien äiti. Usein rukouksissa viitataan myös Vanhan testamentin naisprofeettoihin, Mirjamiin, Deboraan, Huldaan ja Hannaan. Ehkä yllättävää on se, että Roomalaiskirjeen mainitsema Foibe esiintyy vasta 700-luvulta olevissa rukouksissa, ei varhaisemmissa teksteissä.

Butler korostaa, että kaikki diakonissojen esikuvat olivat siis feminiinisiä, jos mukaan luetaan Pyhä Henki siinä mielessä, että seemiläisissä kielissä ”Henki” on feminiini. Tältäkin kannalta diakonissan virassa oli siis selvästi kyse naisten palvelutehtävästä tai ”säädystä” kirkossa, ei ”sukupuolineutraalista” diakonin virasta. Kun lapsikaste yleistyi ja kasteeseen liittyvää naisten palvelutehtävää ei enää sellaisenaan tarvittu, naisdiakonaatti vähitellen siirtyi naisluostareihin (esimerkiksi abbedissojen vihkiminen diakonissoiksi säilyi jonkin aikaa) ja lopulta katosi.

Katri Tenhunen

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
katolinen.net/
?page_id=290

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Membership fee of the Diocese

Receiver:
Katolinen kirkko
Suomessa

Bank account:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Reference number:
90010

More information:
katolinen.net/
?page_id=290

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

Maailman perhetapaaminen

Kunnianarvoisat veljet piispuudessa, arvoisat johtajat, rakkaat veljet ja sisaret,

Koemme tänä aamuna suuren ilon ja yhteyden hetken viettäessämme eukaristian uhria. Yhdessä Pietarin seuraajan kanssa on kokoontunut suuri joukko uskovia useista eri maista. Tämä on ilmaisuvoimainen kuva kirkosta, joka on yksi ja yleismaailmallinen. Kirkko on Kristuksen perustama ja sen lähetystehtävän hedelmää, jonka Jeesus uskoi apostoleilleen, kuten kuulimme evankeliumista: Menkää ja tehkää kaikki kansat opetuslapsiksi ”kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen” (Matt. 28:18-19).

Tervehdin sydämellisesti ja kiitollisena Milanon arkkipiispaa, kardinaali Angelo Scolaa sekä Paavillisen perheneuvoston puheenjohtajaa kardinaali Ennio Antonellia, jotka ovat vastanneet tämän seitsemännen Maailman perhetapaamisen toteutuksesta, ja myös heidän kanssaan yhteistyössä toimineita, Milanon apulaispiispoja ja kaikkia muita piispoja. Ilolla tervehdin myös kaikkia paikalla olevia julkisen elämän edustajia. Mutta tänään ennen kaikkea syleilen lämpimästi teitä, rakkaat perheet. Kiitos osallistumisestanne!

Toisessa lukukappaleessa apostoli Paavali muistuttaa, että kasteessa olemme saaneet Pyhän Hengen, joka yhdistää meidät Kristukseen veljinä ja tuo meidät suhteeseen Isän kanssa hänen lapsinaan, niin että voimme huutaa ”Abba! Isä!” (vert. Room. 8:15,17). Tuolloin meille lahjoitettiin uuden jumalallisen elämän alku, jonka meidän on annettava kasvaa aina täyttymykseensä taivaallisessa kirkkaudessa. Meistä tuli kirkon, Jumalan perheen, jäseniä, mitä pyhä Ambrosius kuvasi sanoilla ”sacrarium Trinitatis” (Kolminaisuuden pyhäkkö) ja Vatikaanin II kirkolliskokous sanoilla ”Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen ykseyden yhdistämä kansa” (Lumen Gentium, 4).

Pyhän Kolminaisuuden juhlapyhä, jota tänään liturgiassa vietämme, kutsuu meitä mietiskelemään tätä salaisuutta, mutta myös innoittaa meitä elämään yhteydessä Jumalaan ja toinen toisiimme Pyhän Kolminaisuuden antaman esimerkin mukaan. Meidät on kutsuttu ottamaan yksimielisinä vastaan ja välittämään edelleen uskon totuudet, elämään vastavuoroisessa ja kaikkiin kohdistuvassa rakkaudessa jakamalla ilot ja kärsimykset, oppimalla pyytämään ja antamaan anteeksi ja toteuttamalla erilaisia armolahjojamme kirkon paimenten johdolla. Meille on annettu tehtäväksi rakentaa kirkollisia yhteisöjä, jotka ovat yhä enemmän perheen kaltaisia ja kykenevät heijastamaan Pyhän Kolminaisuuden kauneutta. Näin ne eivät julista evankeliumia pelkästään sanoin, vaan ”säteilemällä”, todeksi eletyn rakkauden voimalla.

Ei pelkästään kirkko ole kutsuttu olemaan Jumalan kuva, Jumalan joka on yksi kolmessa Persoonassa. Siihen on kutsuttu myös perhe, joka perustuu miehen ja naisen väliseen avioliittoon. Alussa ”Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: ’Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää’” (1. Moos. 1:27-28). Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi, joilla on yhtäläinen arvo, mutta myös erityiset ja

toisiaan täydentävät ominaisuutensa, että he kaksi olisivat toinen toiselleen lahja, että he arvostaisivat toisiaan ja toteuttaisivat rakkauden ja elämän yhteisön.

Juuri rakkaus on se, joka tekee ihmispersoonasta aidon Kolminaisuuden kuvan, aidon Jumalan kuvan. Rakkaat aviopuolisot, eläessänne avioliitossa ette lahjoita toisillenne vain jotakin asiaa tai toimintaa, vaan koko elämänne. Rakkautenne on hedelmällistä ennen kaikkea teitä itseänne varten, koska tahdotte ja teette hyvää toinen toisellenne ja koette saamisen ja antamisen ilon. Rakkautenne on hedelmällistä myös, kun saatte lapsia anteliaalla ja vastuullisella tavalla, hoitamalla heitä hyvin ja kasvattamalla heidät tarkkaavaisesti ja viisaasti. Rakkautenne on hedelmällistä myös yhteiskuntaa varten, koska perheympäristö on ensimmäinen ja välttämätön koulu, jossa opitaan sosiaalisia hyveitä kuten ihmisten kunnioittamista, pyyteetöntä antamista, luottamusta, vastuullisuutta, solidaarisuutta ja yhteistyötä. Rakkaat aviopuolisot, pitäkää huolta lapsistanne ja välittäkää heille tässä tekniikan hallitsemassa maailmassa selkeästi ja luotettavasti elämän merkitys ja uskon voima. Asettakaa heille korkeita päämääriä ja tukekaa heitä heidän heikkoudessaan. Mutta myös te lapset, säilyttäkää aina syvällisen kiintymyksen ja huolenpidon suhde vanhempianne kohtaan. Myös sisarusten väliset suhteet olkoot mahdollisuuksia kasvaa rakkaudessa.

Jumalan suunnitelma avioparia kohtaan saa täyttymyksensä Jeesuksessa Kristuksessa, joka korotti avioliiton sakramentin arvoon. Rakkaat aviopuolisot, erityisellä Pyhän Hengen lahjalla Kristus tekee teidät osallisiksi sulhasen rakkaudestaan, tekee teistä merkin rakkaudestaan kirkkoa kohtaan. Tämä on uskollista ja totaalista rakkautta. Jos voitte ottaa tämän lahjan vastaan ja uudistaa kyllävastauksenne joka päivä uskossa, voimalla jonka saatte sakramentin armosta, myös perheenne voi elää

Milanossa

Paavi Benedictus XVI:n saarna Maailman perhetapaamisessa Milanon Bresso-puistossa sunnuntaina 3. kesäkuuta.

Jumalan rakkaudessa Nasaretin pyhän perheen esikuvan mukaan. Rakkaat perheet, pyytäkää usein rukouksessa Neitsyt Marian ja pyhän Joosefin apua, että he opettaisivat teitä ottamaan Jumalan rakkauden vastaan, niin kuin hekin sen ottivat vastaan. Teidän kutsumustanne ei ole helppo elää todeksi varsinkaan nykyään, mutta rakkaus on ihmeellinen todellisuus: se on ainoa voima, joka todella voi muuttaa maailman.

Teillä on silmienne edessä monien perheiden antama todistus, ne näyttävät teitä rakkaudessa kasvamiseksi. Niitä ovat jatkuva jumalasuhteen ylläpitäminen, kirkon elämään osallistuminen, vuoropuhelun harjoittaminen, toisen näkökannan kunnioittaminen, valmius palvella, kärsivällisyys toisen puutteita kohtaan, taito antaa ja pyytää anteeksi, selvittää viisaasti ja nöyrästi mahdolliset ristiriidat, yksimielisyys kasvatuksessa, avoimuus muita perheitä kohtaan, köyhien auttaminen, yhteiskunnallinen vastuullisuus. Kaikki nämä ovat perhettä rakentavia elementtejä. Eläkää näin rohkeasti, varmoina siitä, että siinä määrin kuin Jumalan armon avulla elätte vastavuoroisessa ja kaikkiin kohdistuvassa rakkaudessa, teistä tulee elävä evankeliumi, todellinen kotikirkko (vert. apostolinen kehotuskirje Familiaris consortio, 49).

Haluan puhua myös niille, jotka hyväksyvät kirkon perhettä koskevan opetuksen mutta ovat kokeneet tuskallisen epäonnistumisen ja eroamisen. Tietäkää, että paavi ja kirkko tukevat teitä kamppailussanne. Rohkaisen teitä pysymään yhteisöjenne yhteydessä, ja toivon että hiippakunnat toteuttavat sopivia aloitteita ottaakseen teidät vastaan ja antaakseen teille tukensa.

Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa Jumala uskoo pariskunnalle luomakuntansa, jotta tämä varjelisi ja viljelisi sitä ja ohjaisi sitä Jumalan suunnitelman mukaan (vert. 1:27-28; 2:15). Tästä pyhän Raamatun kohdasta voimme lukea, kuinka miehen ja naisen tehtävä on toimia yhteistyössä Jumalan kanssa maailman muuttamiseksi työn, tieteen ja tekniikan avulla. Mies ja nainen ovat Jumalan kuva myös tässä arvokkaassa työssä, jota heidän on toteutettava Luojan omalla rakkaudella. Näemme, että nykyajan talousteorioissa usein vallitsee utilitaristinen käsitys työstä, tuotannosta ja markkinoista. Mutta Jumalan suunnitelma ja oma kokemuksemme osoittavat, että yksipuolinen hyödyn ja maksimoidun voiton logiikka ei edistä harmonista kehitystä, perheiden hyvää eikä oikeudenmukaisen yhteiskunnan rakentamista. Se tuo mukanaan raivokkaan kilpailun, raskaita epäoikeudenmukaisuuksia, ympäristön turmeltumista, kulutushyödykkeiden perässä juoksemista, jännitteitä perheissä. Utilitaristinen ajattelutapa pyrkii leviämään myös ihmisten välisiin suhteisiin ja perhesuhteisiin ja kutistaa ne pelkästään yksilöllisiin intresseihin sopiviksi. Näin se on uhka sosiaalisen verkoston pysyvyydelle.

On sanottava vielä viimeinen asia: ihminen Jumalan kuvana on kutsuttu myös lepoon ja juhlaan. Luomiskertomus päättyy näillä sanoilla: ”Jumala oli saanut työnsä päätökseen, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstään.” (Vert. 1. Moos. 2:2-3). Meille kristityille juhlapäivä on sunnuntai, Herran päivä ja jokaviikkoinen pääsiäinen. Se on kirkon päivä, yhteisön jonka Herra kutsuu koolle sanan ja eukaristisen uhrin pöytään, kuten meidät tänään, jotta hän voisi ravita meitä, jotta liittyisimme hänen rakkauteensa ja eläisimme hänen rakkaudestaan. Se on myös ihmisen ja hänelle tärkeiden arvojen päivä: yhteiselämän, ystävyyden, solidaarisuuden, kulttuurin, luonnonläheisyyden, leikin ja urheilun. Se on perheen päivä, jona voidaan yhdessä kokea juhlan, kohtaamisen ja jakamisen tuntu myös osallistumalla pyhään messuun. Rakkaat perheet, älkää nykyajan taukoamattomasta rytmistä huolimatta menettäkö Herran päivän merkitystä! Se on kuin keidas, jossa voi pysähtyä maistamaan kohtaamisen iloa ja tyydyttää janoamme Jumalaa kohtaan.

Perhe, työ ja juhla ovat kolme Jumalan lahjaa ja kolme olemassaolomme ulottuvuutta, joiden on löydettävä harmoninen tasapaino. Työaikataulujen ja perheen tarpeiden, ammatin ja isyyden tai äitiyden, työn ja juhlan yhteensovittaminen on tärkeää ihmiskasvoisen yhteiskunnan rakentamiseksi. Tässä kehotan teitä aina asettamaan olemisen logiikan omistamisen logiikan edelle. Edellinen rakentaa, jälkimmäinen päätyy tuhoamaan. Meidän on opetettava itseämme, ennen kaikkea perheissä, uskomaan aitoon rakkauteen, joka tulee Jumalalta ja liittää meidät häneen. Juuri siksi ”se tekee meistä ’meidät’, ykseyden, joka voittaa kaikki eroavuudet ja saa aikaan sen, että meistä tulee yksi kokonaisuus. Siten lopulta ’Jumala on kaikki kaikessa’ (1. Kor. 15: 28)” (kiertokirje Deus caritas est, 18). Aamen.

Paavi Benedictus XVI

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Kunnioittakaa vanhuksia

Yleisvikaari, isä Raimo Goyarrolan kolmiosainen kirjoitussarja vanhuuden kunnioittamisesta katolisessa kirkossa. Osa 1/3.

Todennäköisesti meillä kaikilla on jokseenkin samankaltainen kokemus omasta kasvamisesta ihmisenä. Muistan, että lapsena unelmoin innokkaasti, kuinka aikuiseksi olisi mahtavaa tulla: silloin esimerkiksi voisin äänestää vaaleissa ja vihdoinkin voisin ajaa autoa. Kuitenkin aikuisuus näytti silloin kaukaiselta ja aikuiset melko vanhoilta.

Sitten yhtäkkiä täytin 18 vuotta. Ja mitäs nyt? Olen sama kuin aina, ajattelin, nuori, liian nuori. No, ehkä kun täytän 25 vuotta olen jo kypsä ja itsenäinen, eikä elämä voi enää yllättää minua. Huomasin sitten jälleen, että olin sama nuori poika kuin aina, vaikka ikä ja tilanne muuttui. Silloin muistin, että joku tuttu naapuri täytti 40 vuotta ja ajattelin: miesparka, ikivanha!

Nyt olen yli 40 vuotta vanha ja minusta tuntuu edelleen, että olen nuori kuten aina ja että tulevaisuus on edessäni: paljon projekteja ja unelmia. En tiedä montako vuotta Jumala on antanut minulle mutta jokainen päivä on ilmainen lahja kaikille.

Minun mielestäni on tärkeä ymmärtää, ettei vanhuus ole mikään sairaus eikä joku korjattava ongelma yhteiskunnassa, tai surullinen ja pelottava vaihe ihmisten elämässä. Vanhuudessa on myös olemassa tulevaisuus: ehkä kaksi vuotta, kaksi kuukautta tai kaksi päivää. Ja sen jälkeen on lisäksi se ajaton kausi, joka on ikuinen elämä.

Jos Jumala sallii minun täyttää 80 vuotta, tietysti on selvä, etten pelaisi enää jalkapalloa kuten nykyään ja luultavasti minun pitäisi ottaa lääkkeitä päivittäin, ja ehkä kärsin sairaalan vuoteessa, mutta silloinkin olen aina oma itseni ja tulevaisuus on minun edessäni.

Elämä on Jumalan lahja ihmisille. Jotta voisimme ymmärtää, mitä on vanhuus, ensiksi pitäisi käsittää mikä on ihminen, koska pelkästään vanhuutta ei ole olemassa, vaan on vanhoja ihmisiä. ”Ihmispersoonan arvokkuus perustuu siihen, että hänet on luotu Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi. Tämä pitää paikkansa iästä riippumatta: sikiö, vauva, nuori, aikuinen, vanha ihminen on Jumalan kuva” (KKK 1700). ”Ihminen on ainoa luotu olento maailmassa, jonka Jumala on tahtonut - ja jota rakastanut - hänen itsensä takia” (GS24). Sen vuoksi ihminen on arvokas kaikissa elämän vaiheissa.

Tässä artikkelissa haluaisin tarjota teille katolisen näkökulman vanhuudesta, käyttäen samalla henkilökohtaista kokemustani.

Vanhuus: jumalallinen rooli pelastustyön historiassa

Nykyään on maailmassa 70 miljoonaa yli 80 vuotiasta ihmistä. Vuodeksi 2050 ennustetaan 370 miljoonaa, joista 2 miljoonaa yli 100 vuotiasta. Mikä olisi tyypillinen reaktio tähän tietoon? Jos olisin talousministeri sanoisin: kuuma peruna, paljon menetettävää rahaa, riittämättömät resurssit. Jos olisin lääkäri ehkä sanoisin: liian paljon työtä, parantamattomia tapauksia. Entä sinun reaktiosi? Ei tarvitse vastata ääneen. Kuitenkin vastaus tulee Jumalalta, joka tietää eniten ihmisistä, sillä hän on meidän Luojamme.

Pelastushistoriassa vanhat ihmiset ovat olleet todella tärkeitä. Esimerkiksi Abraham ja Saara saivat lapsen vanhuudessa ja sieltä tulee ensimmäinen henkilökohtainen liitto, jonka kautta Jumalan kansa aloittaa vaelluksensa maailmassa.

Vanhassa testamentissa arvokkuus ja kunnioitus vanhuutta kohtaan muuttuu laiksi: ”Nouse harmaapään edessä, anna arvo vanhukselle ja pelkää ja kunnioita Jumalaasi” (3. Moos. 19:32)

”Poikani, pidä huoli isästäsi hänen vanhuudessaan, äläkä murehduta häntä, niin kauan kuin hän elää. Ja jos hänen ymmärryksensä käy heikoksi, ole lempeä, älä halveksi häntä hänen elinaikanaan … Isänsä hylkääjä on Jumalan pilkkaajan vertainen; ja joka äitinsä vihoittaa, sen Herra kiroaa” (Sir. 3:12–13,16).

Jumala ilmestyy Moosekselle sanoen: ”Minä olen sinun isäsi Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala” (2. Moos. 3:6). Tästä kohdasta näkyy selvästi, että Jumala on perheen Jumala alkaen esi-isistä. Jumala yhdistää oman nimensä ihmisten esi-isiin.

Vanhassa testamentissa vanhukset ovat hienoja neuvonantajia ja elämän opettajia; he näyttivät nuorille sukupolville kansan perinteen ja heiltä tulee loistava uskollisuuden esimerkki.

Myös Uudessa testamentissa on selvä vanhuuden jumalallinen rooli. Sakarias ja Elisabet saivat Johannes Kastajan vanhuudessaan. Messiaan edeltäjä syntyy vanhuuden uskollisuudessa.

Jeesuksen synnyttyä hänet vietiin temppeliin, jotta hänet omistettaisiin Jumalalle. Myös siellä olivat vanhat ihmiset - Simeon ja Hanna - jotka tunnustivat hänet, todistaen lunastuksen alkamisesta.

Tätä taustaa vasten on helppo ymmärtää Paavalin sanoja: ”Jumalan hulluus on ihmisiä viisaampi ja Jumalan heikkous ihmisiä voimakkaampi... Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. Mikä maailmassa on vähäpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on

ehkä noin 60 vuotiaana, mitä silloin voitiin kutsua vanhaksi mieheksi. Millainen oli Joosefin kuolema? Varmasti Jeesuksen ja Marian rakkauden ympäröimä. Voimme kuvitella Jeesuksen sanoneen itkien: ”Isä, rakastan sinua, kiitos kaikesta, nähdään pian.” Se on syvä mysteeri. Ihmisenä Jeesus itki ja kärsi, ja Jumalana hän voi sanoa: ”Minä olen ylösnousemus ja

SIR

jotakin (1. Kor. 1:25-28).

Jumala valitsi pelastuskeinoksi perheessä syntymisen. Meidän pelastuksemme voisi olla toteutunut erilaisin tavoin, ehkä ihmisten silmin tehokkaampana, mutta kuten aina Jumala valitsi parhaimmin tavan. Jeesus, Jumalan Poika, Pelastajamme, kuului perheeseen, syntyen, eläen ja kasvaen perheessä.

Jeesus on ainoa mallimme: tie, totuus ja elämä. Miehuudessa Jeesus tunnettiin edelleen Joosefin poikana, kun hän aloitti evankeliumin julistamisen. Luultavasti Joosef oli kuollut ennen sitä, elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole” (Joh. 11:25-26). Sen vuoksi kuolema ei ole loppu, se on vain muutto nykyisestä talosta ikuiseen taloon taivaassa.

Vanhuus ja kaikki mikä liittyy siihen voidaan ymmärtää hyvin ja syvästi ainoastaan perheen kehyksessä. Sen vuoksi paras apu ja lääke vanhukselle on perheellinen ilmapiiri.

Perhe: sopiva elämisen kehys

Ihminen syntyy luonnollisesti perheeseen. Myös Jeesus omassa elämässään näytti meille, että tämä on todella tärkeää, koska perhe on perustettu Jumalan tahdosta. ”Luodessaan miehen ja naisen Jumala on perustanut perheen ja antanut sille perusrakenteen. Sen jäsenet ovat samanarvoisia persoonia. Perheenjäsenten ja yhteiskunnan yhteiseksi hyväksi perheessä vallitsee erilaisia vastuusuhteita, oikeuksia ja velvollisuuksia” (KKK 2203).

”Perhe on yhteiskunnallisen elämän alkusolu. Se on luonnollinen yhteisö, jossa mies ja nainen on kutsuttu antamaan itsensä rakkaudessa ja välittämään elämää. Perheensisäinen auktoriteetti, pysyvyys ja yhteiselämä muodostavat vapauden, turvallisuuden ja veljeyden perustan yhteiskunnassa. Perhe on yhteisö, jossa voidaan lapsesta asti oppia kunnioittamaan moraalisia arvoja, osoittamaan Jumalalle kunnioitusta ja käyttämään vapautta oikein. Perhe-elämä on harjoittautumista elämään yhteiskunnassa” (KKK 2207).

”Neljäs käsky muistuttaa aikuisia lapsia heidän velvollisuuksistaan vanhempiaan kohtaan. Lasten tulee antaa vanhemmilleen aineellista ja henkistä apua niin hyvin kuin voivat näiden ikääntyessä, sairastuessa, jäädessä yksin tai joutuessa vaikeuksiin” (KKK 2218). ”’Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että saisit elää kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa” (5. Moos. 5:16).

Lasten vanhemmilleen osoittama kunnioitus (lapsen rakkaus) syntyy kiitollisuudesta vanhempia kohtaan, jotka ovat lahjoittaneet lapsilleen elämän ja antaneet heille rakkaudellaan ja työllään mahdollisuuden kasvaa iässä, viisaudessa ja armossa. ”Kunnioita isääsi kaikesta sydämestäsi, - sanoo Jumala -, äläkä unohda äitisi synnytystuskia. Muista, että olet heistä syntynyt; ja millä sinä voisit korvata sen, mitä he ovat tehneet sinun hyväksesi?” (Sir. 7:27–28) (KKK 2215).

isä Raimo Goyarrola LL, TT

Kirjallisuutta kesäksi

Katariina Sienalainen: Dialogi Jumalan kaitselmuksesta €38,-

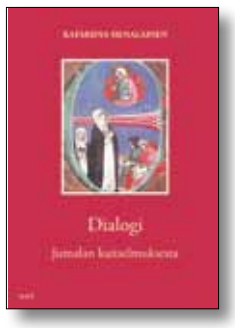

Pyhä Katariina Sienalainen oli myöhäiskeskiajan suurimpia mystikkoja (1347-1380). Hän pohti aikansa maailman, kirkon ja ihmisen ongelmia ja rukoillessaan hän pyysi Jumalalta neuvoa. Hän kertoo saaneensa vastauksen kysymyksiinsä suoraan Jumalalta “totuuden kirkastumisena” ja tunteneensa, että hänen on pakko levittää tätä totuutta. Näin muodostui tämä Jumalan ja Katariinan dialogi, joka nyt on suomennettu ensimmäistä kertaa. KATT 2011.

Pyhän Benedictuksen sääntö €18,-

Pyhän Benedictuksen sääntö on tärkein yksittäinen länsimaisen luostarilaitoksen historiaan ja kehitykseen vaikuttanut ohjekokoelma. Sen tunteminen avaa nykylukijan silmät näkemään ja ymmärtämään kristinuskon varhaisvaiheita ja luostarilaitoksen vaikutusta länsimaisen kulttuurin kehitykseen kiinnostavalla tavalla. Sen sanoma on ikuinen ja silti aina uusi – niin kuin evankeliuminkin. Säännön on kääntänyt suomalainen benediktiinisisar Mechthild OSB ja sen johdannon on kirjoittanut Rooman Pyhän Paavalin basilikan benediktiiniluostarin apotti isä Edmund Power OSB. Sid. 177 sivua. 13x18cm. Lukunauha. KATT, Porvoo 2011.

Katolisen kirkon katekismus €50,-

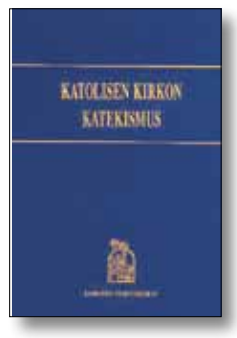

Katolisen kirkon katekismus on katolisen uskon perusteellinen ja yleismaailmallinen esitys, jonka paavi Johannes Paavali II vahvisti ja määräsi julkaistavaksi 1992 (tyyppieditio 1997). Tuntematta katekismusta ei voi tuntea katolista uskoa! Sid. 815 sivua. 18x26cm. Lukunauha. Toinen painos, Porvoo 2011.

Guadalupen Neitsyt Maria €5,-

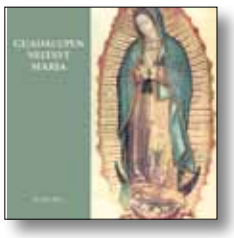

Tämä 16-sivuinen vihkonen esittelee Guadalupen Neitsyt Marian ilmestykset ja kertoo niiden merkityksestä. ”Älä ole huolissasi ja surun murtama. Älä pelkää mitään sairautta tai vaivaa, ahdistusta tai kipua. Enkö minä, sinun Äitisi, ole tässä? Etkö sinä ole suojaavan varjoni alla ja huolenpidossani? Enkö minä ole elämäsi lähde? Etkö sinä ole viittani huomassa? Minun syleilyssäni? Mitä muuta tarvitset?” Nid. 15x15cm. KATT, Helsinki 2011.

Edith Stein: Pieni yksinkertainen totuus €18,-

Edith Stein (1891-1942), juutalaissyntyinen karmeliittanunna, kuuluu vuosisatansa suuriin naishahmoihin ja uskonnollisiin persoonallisuuksiin. ”Tarvitsemme hetkiä, jolloin vaieten kuuntelemme ja annamme jumalallisen sanan vaikuttaa meissä...” Sid. 76 sivua. 13x18cm. Lukunauha. Kokoelma pyhän Ristin Teresa Benedictan kirjoituksia KATT Jyväskylä 2008.

Kaikki nämä kirjat ja paljon muuta Katolisesta kirjakaupasta:

katolinenkirjakauppa.net

Diakoni Krister Korpela (1928–2012)

Kokkolassa on Marian hautausmaa, jossa on vanha kappeli ja jonkin matkan päässä siitä uusi kappeli. Tämän uuden kappelin piirsi arkkitehti Krister Korpela, ja se valmistui 1971. Kappeli on tasapainoinen ja rauhallinen, tiilestä tehty rakennus ja tila, jonka takaosasta aukeaa huone muistotilaisuuksille.

Tähän kappeliin oli 23. toukokuuta kokoontunut joukko kokkolalaisia ja muita viettämään Krister Korpelan hautajaisia. Hän oli saanut sairaskohtauksen 13.5. ja menehtyi sairaalaan saapuessaan. Koska hänet oli vuonna 1995 vihitty katolisen kirkon pysyväksi diakoniksi, oli luonnollista että hautajaismessun ja siunaamisen vietti ruotsiksi piispa Teemu Sippo SCJ. Häntä avusti Tampereen Pyhän ristin seurakunnan kirkkoherra isä Zenon Strykowski SCJ. Kokkolahan kuuluu Tampereen seurakuntaan. Myös sisar Theresa Jetzl CPPS oli tullut hautajaisiin.

Kappelin etuosassa piispaa kuuntelivat arkun ääressä vainajan leski Anne-Maj Korpela sekä heidän kolme poikaansa ja kaksi tytärtään perheineen. Puheessaan piispa sanoi mm.: "Så som jag lärde känna Krister Korpela, var han en väldig lugn och godhjärtad människa och en lugn och from diakon. För Krister var tron den bärande kraften i hans liv, som präglades av dominikanordens spiritualitet och anda."

Messun ja siunaamisen lopuksi chileläinen Soledad Björkqvist lauloi koskettavasti espanjaksi kitaran säestyksellä Viktor Jaran laulun Elämälle kiitos.

Messun jälkeen seurasimme arkkua haudalle, joka on aivan kappelin lähellä. Perheen jälkeen monet kokkolalaiset yhteisöt laskivat kukkatervehdyksensä. Krister oli toisen polven kokkolalaisia ja toiminut siellä ensin yksityisenä ja sitten aluearkkitehtina ja oli piirtänyt koulujen lisäksi useita kirkkoja ja kappeleita ja johtanut kirkkojen restaurointia. Lisäksi hän oli toiminut pari vuotta myös luterilaisen kirkon urkurina. Hän otti myös osaa monenlaiseen toimintaan meripelastuksesta paikallisen historian tutkimiseen. Hänellä oli paljon ystäviä, jotka olivat tulleet saattamaan häntä.

Diakoni Krister Korpela vietti 15 vuoden ajan säännöllisesti sunnuntaisin sanan jumalanpalveluksen ja jakoi kommunion Pietarsaaren Pyhän Mikaelin kappelissa. Saarnoissaan hän toi esiin kirkon uskon dominikaanisella tavalla, sillä Krister ja Anne-Maj Korpela kuuluivat maallikkodominikaaneihin. Haudalle laskettiin myös pyhän Dominicuksen liljat. Kymmenkunta Pietarsaaren vienamilaista katolilaista kunnioitti diakoniaan paitsi kukkasin, myös laulamalla vietnamilaisen laulun haudan äärellä.

Kauniit ja hartaat hautajaiset saatiin viettää kauniissa kevätsäässä. Haudalta siirryttiin vielä kappelille kahvitilaisuuteen.

Kaarina Koho

Tampereen Pyhän ristin seurakunnan kotisivulla on kaunis muistokirjoitus diakoni Krister Korpelasta, osoitteessa risti.catholic.fi.

Edesmenneen diakonin vaimo A-M Korpela haluaisi vuokrata Helsingistä 2h+k katolisen kirkon läheisyydestä. Puh. 06-8312507, sähköposti: anne-maj.korpela@anvianet.fi.

Vaasan kappeli

Vaasalaisten vieraana tamperelaiset sisaret ja veljet pyhässä messussa 29.4.2012 uudessa kappelissa

Sunnuntaiaamupäivällä vallitsi mukava odotuksen ilmapiiri. Olimme saamassa tärkeitä vieraita: tamperelaisia odotettiin tutustumaan Pohjanmaan kappeliin ja meihin pohjalaisiin seurakuntalaisiin. Olemme talvella saaneet vihdoin oman kappelin, josta osaamme olla kiitollisia. Isä Zenon ja kunnostajat ovat nähneet melkoisesti vaivaa toteuttamalla remontin, jonka ripeästä edistymisestä on ollut kuvia Ristin Valossa -lehdessä. Kirkko palvelee nyt tradition mukaisesti seurakuntaa Vaasassa noin viiden vuosisadan tauon jälkeen omalla pyhätöllä: Paikkakunnalla (Vanha Vaasa) on ollut katolinen kirkko, joka oli Neitsyt Marialle omistettu.

Kappelimme liki täyttyi, kun Tampereelta tuleva bussi matkustajineen oli saapunut. Isä Ryszard Mis vietti lämminhenkisen messun ja saarnan viesti oli, että vaikka me ihmiset välillä etäännymme, Jeesus jaksaa odottaa meitä aina. Vuoropsalmi muistutti, miten kivi jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi. Nyt tämä on meille totta konkreettisella tavalla. Vierailu oli hieno tilaisuus tutustua niin kappeliin kuin toinen toisiimme: useimpien kontaktit Pyhän Ristin Tampereella

– kaksi näkökulmaa

kokoontuvaan seurakuntaan ovat olleet vielä vähäisiä. Olimme varautuneet ottamaan vastaan suuremmankin ryhmän Pyhästä Rististä. Joukossa oli niitä pitkään täällä asuneita, jotka olivat kauan odottaneet ystäviään isä Mis´iä ja sisaria jälleen käymään Pohjanmaalla.

Messun jälkeen tapahtui yllätys: taiteellinen lahja tamperelaisilta vaasalaisille. Se oli enkelin nukketeatteriesitys, joka mukaansa tempaavasti vei meidät luomiskertomukseen ja paratiisiin tapahtumien draamaan. Lasten intensiivinen ilo ja kieltä osaamattomien osallistujien riemu Sinikan kekseliäästä visuaalisesta esityksestä oli hienoa seurattavaa. Pieni poika kysyi keittiötilaan siirtyessään: Miksi sitä omenaa ei saanut syödä? Silloin syntyi spontaani opetushetki: tamperelainen vieras huomasi heti huolellisesti vastata pojan hänelle tekemään kysymykseen. Pieni tapahtuma, mutta jäi mieleen.

Etnisessä fuusiokeittiössämme eli ruokailutilassa oli tapahtunut hämmästyttävä ”leipäihme”: joka kodista oli tuotu maistuvaa purtavaa. Pöydät olivat täynnä eri ruokalajeja ja jälkiruokia. Saimme nauttia toistemme seurasta sekä tarjoomuksista. Vieraiden bussin lähdettyä monikansallinen työryhmämme järjesti kaiken tehokkaasti paikoilleen Rosan ja Malgorzatan huolehtivassa ohjauksessa. Ja Suomen aurinkoisimman kaupungin mainekin piti oikein sopivasti sunnuntaina paikkansa. På återseende, tapaamisiin tamperelaiset!

Marja-Leena Veronica

Hyvän Paimenen sunnuntain messussa Vaasan kappelissa – tamperelainen elämysmatkalla

Isä Zenon on jo pitkään innostuneena kertonut tamperelaisille, mitä Vaasan alueen seurakuntalaiset ovat saaneet aikaiseksi oman kappelinsa hankkimiseksi ja kunnostamiseksi. Se on vaatinut talkootyötä, jossa tunteja ei ole laskettu. Vaasan alueen seurakuntalaiset kutsuivat meidät tamperelaiset huhtikuun lopussa parhaimpaan mahdolliseen juhlaan: sunnuntaimessuun, jota ikivanhan katolisen perinteen mukaisesti seurasi kirkkokahvit.

Jo matkalla Vaasaan virittyi pyhätunnelmaan, sillä sää pani parastaan. Aurinkoinen kevätaamu ja komeat kaksivooninkiset saivat erityiselle juhlamielelle. Sunnuntai oli sopivasti Hyvän Paimenen sunnuntai. Pienen katolisen sekaannuksen jälkeen messukin pääsi alkamaan, isä Ryszard Mis ja tamperelaisten pääjoukko ohjattiin parilla puhelinsoitolla oikeaan osoitteeseen.

Messu oli iloinen ja juhlallinen. Seurakunta näytti juuri niin katoliselta kuin hiippakunnassamme yleensäkin: meitä oli kaikenikäisiä ja eri kansallisuuksia edustavia ihmisiä, mutta ennen kaikkea olimme yhdessä.

Tamperelaisilla oli tuliaisina Maailman luominen, vaikka matala profiili ja ”ei tehdä tästä ny numeroo” on yleensä meille ominaista. Pohjanmaalla piti kuitenkin näyttää jotakin komeaa. Niinpä messun jälkeen Nukketeatteri Hupilaisen remonttienkeli eli Sinikka Meurman toi kirkkokansan silmien eteen maailman luomisen ja Aatamin, Eevan ja käärmeen dramaattiset vaiheet Paratiisissa. Myös isä Ryszardin suoritus Jumalana oli vaikuttava.

Jo ennen messua oli näyttänyt siltä, että jokaisella paikallisella messuun tulijalla oli mukanaan kakku tai kattila. Kirkkokahvit olivatkin pidot, joissa pöytä notkui kaikenlaisista herkuista. Meitä oli odotettu ja vietettiin juhlaa. Erityisen iloista oli saada tutustua alueen seurakuntalaisiin ja nähdä ja kokea, miten oma kappeli on tärkeä ja vaivannäön arvoinen.

M-LL

Parishioners from Tampere visit parishioners from Vaasa: Holy Mass in the new chapel 29.4.2012

There was an atmosphere of pleasant expectancy on Sunday morning. We were awaiting important guests: parishioners from Tampere were coming to become acquainted with the new chapel in Ostrobothnia and the parishioners from there. In the winter we were given our own chapel for which we were grateful. Father Zenon and the remodelworkers have gone to a lot of care to do the remodelling. There are pictures in Ristin Valo- bulletin about its rapid progress. In a traditional way, in its own sacred place the church now serves the parishioners around Vaasa after a pause of about five hundred years. In the area (Old Vaasa) there has been a Catholic church dedicated to the Virgin Mary.

Our chapel was very nearly filled by the time the bus from Tampere with its passengers arrived. There was a warm atmosphere to the Mass that Father Ryszard Mis celebrated. The message of the homily was that although we people sometimes stray, Jesus always awaits our return. The responsorial psalm reminded us how the stone, which the builders have rejected, has become the corner stone. Now that is true for us in a very concrete way. The visit was a fine opportunity to get acquainted with the chapel as well as with each other: contacts with the parishioners who gather at Holy Cross in Tampere have been infrequent. We had been prepared to receive a bigger group from Holy Cross. In our group were those who had lived in Vaasa for many years and who awaited their friend Father and the Sisters to come again to Ostrobothnia.

After Mass we had a surprise: an artistic gift from the Tampere parishioners to the Vaasa parishioners. It was a puppet theatre performance told by an angel, which carried us away to a drama about the Creation and happenings in Eden. It was great to follow the intensive joy of the children and those who didn't speak Finnish when watching Sinikka's inventive visual presentation. A little boy asked after coming into the kitchen: "Why couldn't they eat the apple?" A spontaneous teaching moment followed: a visitor from Tampere carefully answered the boy's question. A little incident, but it stays in the mind.

An amazing miracle of bread had happened in our ethnically fused kitchen or dining area: everyone had brought tasty "munchies". The tables were full of different kinds of foods and desserts. We were able to enjoy both the food and each other. After the visitors' bus had left an international committee arranged everything effectively back in its place under the direction of Rosa and Malgorzata. And the sunniest city in Finland kept its reputation intact that Sunday. På återseende, tapaamisiin tamperelaiset, we'll see you again!

Marja-Leena Veronica

Good Shepherd Mass in the Chapel in Vaasa – Experience for Tampere Parishioner

For a long time Father Zenon has enthusiastically told the Tampere parishioners how the parishioners in the Vaasa area had obtained and remodelled their own chapel. It has meant uncounted hours of volunteer work. At the end of April the parishioners from the Vaasa area invited those from Tampere to the best of all possible celebrations: Sunday mass followed, according to ancient tradition, by church coffee.

Already the trip to Vaasa tuned up the Sunday atmosphere, because the weather put forth its very best. The sunny spring morning and the handsome typical two-story farm houses of the area gave us a special feast-day feeling. This Sunday was very much Good Shepherd Sunday. After a little typical Catholic mix-up in which Father Ryszard Mis and the Tampere group were directed by a few phone calls to the right address, the Mass could begin.

The Mass was solemn and joyful. The participants looked just as catholic as usual in our diocese: we represented all ages and many nationalities, but above all, we were together.

The Tampere parishioners had brought the Creation of the World with them, although a low profile and a "let's not make a scene" attitude is usually our trademark. However we had to do something special in Ostrobothnia. So after Mass the remodelling angel from Hupilainen Puppet Theatre, also known as Sinikka Meurman, brought the dramatic doings of the creation of the world, of Adam and Eve and the serpent in Paradise, before the eyes of the church-goers. Also Father Ryszard's performance as God was impressive.

Before Mass we noticed that every church-goer from the area came with a cake or a kettle. The church coffee turned out to be more of a banquet, where the table groaned from the weight of delicacies of every kind. We were expected and feted. The most special and happy thing was to get to know the parishioners of the area, and to see and experience, how their own chapel is important and definitely worth the bother.

M-LL

Piispa tarkastusmatkalla Oulussa

Piispa Teemu Sippo SCJ ja yleisvikaari, isä Raimo Goyarrola aloittivat vierailunsa seurakunnassamme torstaipäivänä hyvissä puitteissa, aurinkoisessa säässä. Jos ulkosalla olikin hieman viileää, niin vierailun tapahtumat olivat lämminhenkisiä ja varsin ekumeenisia.

Ensimmäinen vierailun ohjelmaan kuulunut tilaisuus oli katolisessa kirkossa luterilaisten ja ortodoksien kanssa vietetty piispan johtama ekumeeninen sanan jumalanpalvelus. Katolilaisten lisäksi viettoon osallistui myös luterilaisesta ja ortodoksisesta kirkosta useita pappeja ja paljon sanankuulijoita. Jesaja-teeman pohjalta valittujen lukukappaleiden kuulemisen jälkeen saarnasi piispa Teemu, joka on Suomen Ekumeenisen neuvoston puheenjohtaja. Kolmen kirkon kohtaaminen oululaiseen tapaan tässä jumalanpalveluksessa ja seuranneessa kirkkokahvitilaisuudessa oli sydämellinen. Näitä ekumeenisia sanan jumalanpalveluksia olemme Oulun alueella viettäneet luterilaisten ja ortodoksien kanssa yli neljäntoista vuoden ajan. Tilaisuuksiin ovat usein osallistuneet ortodoksinen metropoliitta Panteleimon ja luterilainen emerituspiispa Olavi Rimpiläinen.

Yksittäisillä seurakuntalaisilla oli tilaisuus tavata piispa henkilökohtaisesti seuraavana päivänä. Iltapäivällä piispa ja yleisvikaari osallistuivat seurakuntaneuvoston kokoukseen. Ilmapiiri näissä kokouksissa on aina ollut iloinen ja veljellinen, niin tälläkin kertaa. Todettiin, että sunnuntaimessussa käy paljon nuoria ja monet seurakuntalaiset tulevat perheittäin. Laulujen kertosäkeisiin osallistutaan innolla. Pätevä katolinen uskonnonopettaja antaa tunteja useissa Oulun kouluissa, ja nuoret aikuiset antavat kirkon tiloissa sakramenttiopetusta. Kaikkiaan katoliseen uskonnonopetukseen osallistuu yli puolet seurakunnan kouluikäisistä. Aikuisille on katekeeseja, johdantokursseja ja avioliittoon vihkimistä edeltävää ohjausta. Vietnamilainen pappi käy seurakunnassa yleensä kahdesti vuodessa, ja yhteistyö pappien välillä sekä vietnamilaisten suhteet toisten seurakuntalaisten kanssa ovat erinomaiset.

Piispa totesi neuvoston kokouksen lopuksi, että Nasaretin pyhän perheen seurakunta on elävä seurakunta, joka kasvaa ja jonka toimintamahdollisuudet edelleen lisääntyvät. Ongelmina täällä samoin kuin muissa seurakunnissa voivat olla monikielisyys ja pitkät etäisyydet, mutta tavoitteena on yhteinen turvallinen hengellinen koti. Oulun ekumeeninen toiminta on ilon aihe, ja sen kautta tulee katolinen kirkko tunnetuksi alueella. Myös yhtymäkohtia maalliseen yhteiskuntaan olisi etsittävä.

Iltapuolella piispa tapasi Oulun neokatekumenaaliyhteisöt. Pääasiassa monilapsisten perheiden muodostama useita kansallisuuksia edustava, laulava ja taputtava joukko sai piispan puhumaan näille yhteisöille varsin tunnusomaisesta ilon ilmauksesta, joka on ”halleluja”. Hän rohkaisi yhteisöjä jatkamaan tiellään kirkon yhteydessä.

Lauantaiaamuna piispa tapasi sakramenttiopetuksessa olevia lapsia ja heidän opettajiaan. Ohjelmaan kuului oppilaiden esittämä hauska näytelmä. Hauskuutta lisäsi telineiden varaan pystytetty verho, joka kaatui viisi kertaa.

Illalla oli vuorossa matka Kemiin, jossa vietettiin pyhä messu ortodoksisessa kirkossa. Kyseessä oli ensimmäinen reformaation jälkeinen katolisen piispan vierailu näillä pohjoisilla alueilla. Läsnä oli nelisenkymmentä seurakuntalaista Kemin, Tornion ja Rovaniemen alueilta. Runsaan ja maittavan agape-aterian yhteydessä oli kiitoksen ja lahjojen annon aika. Moniin kansallisiin ryhmiin kuuluvat, mukaan lukien paljon lapsia, iloitsivat yhdessä. Puheessaan piispa ilmaisi halunsa perustaa alueen katolilaisille oma kappeli.

Sunnuntaina Oulun katolisessa kirkossa vietetyssä päämessussa oli kirkkosali täynnä ihmisiä. Messuun osallistui myös piispa Rimpiläinen puolisoineen. Piispa Teemu kertoi saarnansa ja päätössanojensa yhteydessä arvostavansa seurakunnan toimintojen joukossa vapaaehtoisten panosta sekä seurakunnassa annettua uskonnonopetusta. Alueen ainutlaatuisena rikkautena hän mainitsi kuukausittain vietetyt ekumeeniset sanan jumalanpalvelukset, joita ei muualla ole toteutettu samassa muodossa. Piispantarkastuksessa tuli toki ilmi seikkoja, joiden suhteen on vielä kehittämisen varaa. Tehtävien hoitamista ja toimintojen kehittämistä tulee jatkaa yhteiseen hyvään pyrkien.

Sunnuntai-iltapäivällä oli vielä ekumeeninen tapaaminen Suomen Ortodoksisen kirkon arkkipiispa Leon, Oulun luterilaisen hiippakunnan emerituspiispa Olavi Rimpiläisen ja hänen puolisonsa Annelin sekä rovasti Veijo Koivulan kanssa.

Risto Hämeenkorpi

Piispanvisitaatio kanonisessa oikeudessa

Can. 396 §1. Piispan velvollisuus on tehdä visitaatio hiippakunnassa vuosittain joko kokonaan tai osittain niin, että hän tekee visitaation koko hiippakuntaan vähintään joka viides vuosi joko henkilökohtaisesti tai, ollessaan laillisesti estyneenä, apulaispiispan, yleisvikaarin, piispanvikaarin tai toisen papin kautta.

§2. Piispa saa valita haluamansa papit seurueeseensa ja avustajikseen visitaatiota varten. Tämän kanssa ristiriidassa olevat etuoikeudet tai tavat tuomitaan.

Can. 397 §1. Tavallisen piispanvisitaation alaisia ovat hiippakunnan alueella olevat henkilöt, katoliset instituutiot sekä pyhät asiat ja paikat.

§2. Piispa voi tehdä visitaation paavillisen oikeuden alaisten hengellisten instituuttien jäsenten luo ja taloihin vain lain määräämissä tapauksissa.

Can. 398 Piispan on pyrittävä toteuttamaan pastoraalinen visitaatio asianmukaisen huolellisesti. Hänen on varottava rasittamasta ketään tarpeettomilla kustannuksilla.

Koulu – avain tulevaisuuteen ja toivoon

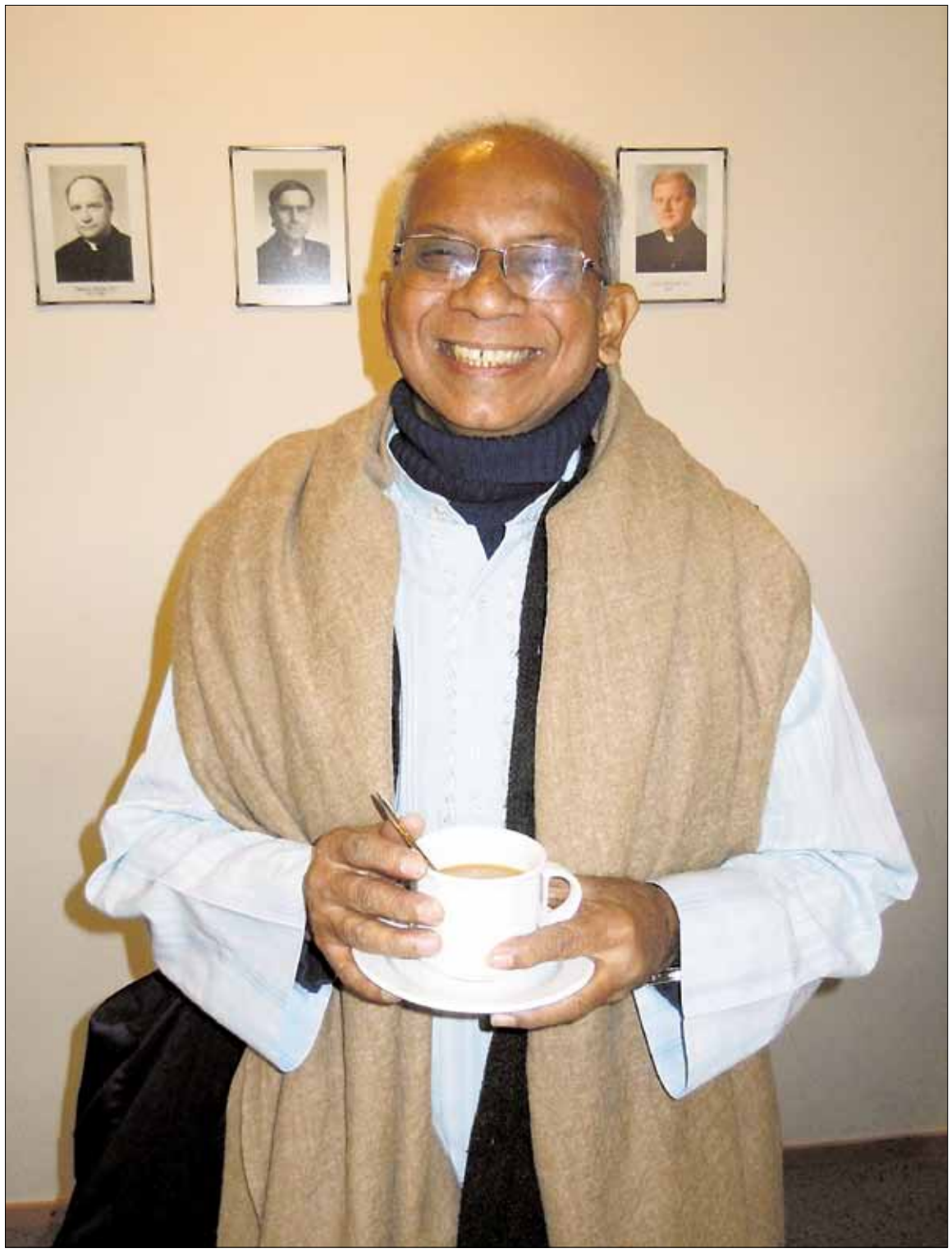

Intialainen pappi, ihmisoikeusaktivisti **Cedric Prakash**, SJ, saapui Suomeen pääsiäisenä jo kuudennen kerran. Hänen matkansa maahamme liittyvät työhön, jota hän tekee vähäosaisten ja epäoikeudenmukaisuudesta kärsivien lasten ja nuorten ja heidän koulutuksensa puolesta. Isä Cedric on kansainvälisesti tunnettu ja arvostettu henkilö. Puhujamatkat,joiden aikana hän kertoo työstään sillanrakentajana, rauhan ja oikeudenmukaisuuden puolustajana ja yhteiskuntaa ja eri uskontoja jakavien rajojen madaltajana, ovat ulottuneet Intian eri osavaltioista Aasian maihin, Afrikkaan, Eurooppaan ja Yhdysvaltoihin asti. Hän on osallistunut mm. YK:n Rio de Janeirossa järjestettyyn ympäristökokoukseen.

Isä Cedric on saanut työstään monia kunnianosoituksia, joista tärkeimpiä ovat Intian presidentin 1995 myöntämä Kabir Puraskar -palkinto rauhan, tasa-arvon ja vähemmistöjen oikeuksien edistäjänä, Yhdysvaltojen intialaisten muslimien 2003 luovuttama palkinto humanitaarisesta työstä sekä Ranskan korkeimpiin kuuluva ritarin arvonimi Chevalier de la Legion d´Honneur, jonka hän sai 2006.

Cedric Prakash syntyi Mumbaissa (Bombay) marraskuussa 1951 tunnettuun sukuun, johon kuuluu insinöörejä, lääkäreitä ja katolisia sisaria. Hänen isänsä oli lääkäri ja yksi esi-isistä, mons. Raymond Mascarenhas perusti Betania-sisarten sääntökunnan. Hän suoritti BA-tutkinnon St. Xavier Collegessa Mumbaissa 1972. Hänet kutsuttiin Ranskaan Taizé-yhteisön vieraaksi 1973, ja sen toiminta vaikutti häneen syvästi. Siellä hän tutustui suomalaiseen virsirunoilijaa Anna-Maija Raittilaan, joka kutsui hänet myöhemmin vierailulle Suomeen tutustumaan perustamaansa ekumeeniseen Sinapinsiemen-järjestöön. Kaksi vuotta myöhemmin isä Cedric liittyi Jeesuksen Seuraan. Filosofian opinnot hän suoritti Madrasissa ja teologian opinnot pääosin Ahmedabadissa. 1985 hänen vihittiin papiksi Mumbaissa. Isä Cedric asuu nykyisin Ahmedabadissa.

2001 hän aloitti työnsä jesuiittojen ihmisoikeuksien, oikeudenmukaisuuden ja rauhan puolesta toimivassa Prashant-keskuksessa. Hän on saanut useita tappouhkauksia Intian hindu-puolueen äärioikeistolaiselta siiveltä, mutta isä Cedric jatkaa työtään ja kertoo, ettei hän pelkää kuolemaa.

Gujaratin osavaltio perusti 1974 katolisen Education Sponsorship Programme -nimisen ohjelman (ESP), jonka turvin kastittomien ja syrjäisillä seuduilla asuvienheimoyhteisöjen lasten koulunkäynti tuli mahdolliseksi. Isä Cedric toimii järjestön johtajana. Sisäoppilaitoksina toimivia kouluja, joita kutsutaan nimellä chattralaya, on Gujaratissa 140 ja ne toimivat katolisen kirkon alaisuudessa. Niissä koulua käy noin 40 000 iältään 8 – 18 -vuotiasta lasta. Koulut eivät erottele lapsia uskonnon mukaan, sillä isä Cedricin mielestä kaikki ovat Jumalan lapsia. Koulujen kieli on gujarati, mutta joillakin alueilla voidaan käyttää paikallista murretta. Ani harva lapsi ymmärtää englantia. Vuoden aikana lapset ovat lomalla noin neljän kuukauden ajan kesällä ja tärkeiden kansallisten juhlapäivien aikana. Tärkeänä pidetään sitä, että lapsi voi käydä koulua mahdollisimman lähellä kotiaan.

Koulutukseen sisältyy jokapäiväisessä elämässä tarvittavia taitoja, kuten ympäristön puhtaana pitäminen, polttopuiden pilkkominen ja ruuanlaitto, mikä antaa mahdollisuuden kokonaisvaltaiseen kehitykseen. Kouluissa on vesi, sähkö ja muita päivittäistä elämää helpottavia tekijöitä, joita omissa kylissä ei ole. Kulttuurinen, hengellinen ja fyysinen kasvu nähdään kaikki yhtä tärkeinä osatekijöinä. Koulutus antaa lapsille avaimet vapauteen, toivoon ja tulevaisuuteen.

Koulutusohjelmalla on eri yhteiskuntaluokista lähtöisin olevia tukijoita useissa maissa. Jotkut ovat rikkaita, toiset osallistuvat tukiohjelmaan suurin uhrauksin.

Isä Cedriciä voi auttaa hänen työssään ottamalla yhteyttä suomalaiseen kummisihteeriin Matti Kristolaan sähköposti: kummisihteeri@sinapinsiemen.fi tai puhelimitse 040-5496 947. Vuosimaksu on 200 €. Isä Cedricin tavoittaa sähköpostilla os. espges@gmail.com tai sjprashant@gmail.com

Elina Grönlund

Henrik Roelvink OFM: Kuka sinä olet, Jumala, ja kuka minä olen?

Ilahduttava pieni lisä suomenkieliseen fransiskaaniseen kirjallisuuteen on ilmestynyt Amanda-kustantamon julkaisemana, Ruotsissa asuvan, hollantilaissyntyisen fransiskaani-isän, Henrik Roelvinkin kirjanen Kuka sinä olet, Jumala, ja kuka minä olen? Sen ovat suomentaneet fransiskaanimaallikot Tuulikki Tuuri OFS ja Heikki Pusa OFS, ja se on tarkoitettu mietiskeltäväksi joko ryhmässä tai yksityisesti.

Vuonna 1977 isä Roelvink vietti ruotsalaisten fransiskaanimaallikoiden kanssa retrettiä, jossa hän piti kahdeksan johdantoa heidän fransiskaanisen elämänsä ydinkohtiin. Kirjaansa varten hän jonkin verran muokkasi näitä johdantoja, jotta fransiskaanimaallikoiden lisäksi myös muut lukijat voisivat helpommin mietiskellä niitä.

Kirjan nimi jo kertoo sen, mitä nämä mietiskelyt koskevat: Kuka sinä olet, Jumala, ja kuka minä olen? Näitä tekstejä voi lukea yksinään tai yhdessä muiden kanssa, käyttää niitä oman ajattelunsa rikastuttamiseen samalla, kun tutustuu fransiskaaniseen hengellisyyteen. Kaikki, mikä rikastuttaa hengellistä ajatteluamme, on tervetullutta. Ei tarvitse olla fransiskaani hyötyäkseen tästä kirjasesta, sillä me kaikki kasvamme samasta mullasta, Jumalan rakkaudesta.

Kirjanen olisi hyötynyt tarkemmasta oikoluvusta, mutta tällaisenaankin se antaa runsaasti mietiskeltävää lukijalle. Suosittelen!

Kirjasta voi tilata Katolisesta kirjakaupasta osoitteessa katolinenkirjakauppa.net tai hakemalla Katolisesta tiedotuskeskuksesta. Kirjasta voi tiedustella ja sitä voi tilata myös Risto Mantovanilta, puh. 050 05856513 tai mantovani.risto@gmail.com.

Tuula Luoma

Henrik Roelvink: Kuka sinä olet, Jumala, ja kuka minä olen? Amanda-kustannus 2012. Alkuteos: Vem är du, Gud, och vem är jag? Franciskanerna 2000.

Elävät kuolleet tulevat

Sain tammikuussa eräältä ystävältäni yhdysvaltalaisessa katolisessa Our Sunday Visitor -lehdessä julkaistun artikkelin, joka sisälsi mielenkiintoisia näkemyksiä zombeista, noista synkistä hahmoista, joita meilläkin näkee halloweenin aikaan. Artikkeli jäi odottamaan tulevaa marraskuuta, mutta kun aiheeseen kiinteästi liittyvä ja jo etukäteen mainetta saanut tv-sarja rantautui Suomeen, kirjoituksen käsittely puolustanee paikkaansa myös näin kesän kynnyksellä. Artikkelin kirjoittaja on yhdysvaltalainen katolinen elokuvakriitikko David DiCerto.

”Elävien ruokahalu kaikkeen zombeihin liittyvään näyttää olevan yhtä kyltymätöntä kuin zombien nälkä eläviin”. Lueteltuaan joukon vanhoja, uusia ja tulevia elokuvia ja best-sellereitä kuten Jane Austen-parodian ”Ylpeys, ennakkoluulo ja zombit” hän mainitsee, että nykyinen zombi-innostus pyörittää 5,74 miljardin dollarin liiketoimintaa. Netistä löytyy lukuisia erilaisia fanisivustoja, on olemassa liikuntaohjelma ZombieFit ja ”Maailman zombien päivänä” järjestetään yli 50 kaupungissa hyväntekeväisyyden nimissä erilaisia zombikävelyjä. Zombit ovat soluttautuneet jopa oppineisuuden maailmaan – Idahon yliopisto tarjosi luentoa ”Zombit ja kansainvälinen politiikka”.

Tämän jälkeen DiCerto siirtyy tutkimaan asiaa vakavammin. ”Katolisena elokuvakriitikkona pidän tätä elävien kuolleiden lumousta hämmästyttävänä ja verisimmissä muodoissaan hälyttävänä”. Jotkut lehtimiehet näkevät syyksi taloudellisen ahdingon mutta yhtä hyvin monissa elokuvissa on nähtävissä häivähdyksiä omasta kuoleman kulttuuristamme, sanoo DiCerto. Monet ovet kuitenkin eri mieltä näistä zombien sosiaalisista yhteyksistä. Mm. katolisen kirjailijan ja bloggarin Jimmy Akinin mielestä on virhe sitoa nykyinen zombivillitys liian tiukasti tämänhetkisiin sosiaalisiin ja psykologisiin trendeihin. Luonnollisesti kirjallisuus imee itseensä piirteitä omasta ajastaan. Elokuvassa ”Elävien kuolleiden yö” vuodelta 1968 on selviä viittauksia rotujen välisiin suhteisiin. Samoin nykyiset zombikirjat ja -filmit sisältävät teemoja syyskuun 11. päivästä. ”On kuitenkin erehdys nähdä ne kertomuksina tapahtumista. Ne kertovat kävelevistä kuolleista ja siitä, miten kauhistuttavaa niiden kohtaaminen olisi”.

Jimmy Akin myöntää, että myös lihaa syövät hirviöt voivat tuoda esiin opettavaisia hetkiä ja auttaa tutkimaan uskomme näkemyksiä. Hän tarjoaa katolilaisille kaluttavaksi seuraavanlaisia ajatuksia:

IHMISTÄ EI OLE LUOTU HAUTAA VARTEN

”Zombit ottavat vahvimman pelkomme, kuoleman pelon, ja tuovat sen eteemme erittäin häiritsevässä muodossa”. Samaa sanoo Steven Greydanus, katolisen filmiarvostelusivuston Decent Films luoja eräässä esseessään: ”Kauhu voi parhaimmillaan olla mielikuvituksekas tapa käsitellä oman kuolevaisuutemme haamua ja sen tosiasian moraalisia ja eksistentiaalisia merkityksiä, että olemme kuolevaisia”.

Katolilaisina uskomme elävien, emme kuolleiden Jumalaan, uskomme, että kuolema ei sisältynyt Jumalan alkuperäiseen suunnitelmaan, vaan on synnin seuraus. Mutta erittäin maallistuneessa ajassamme zombit ehkä toimivat eräänlaisina ”memento moreina”, kuoleman muistuttajina, ja alitajuisesti ilmaisevat pelkomme ja torjuntamme ajatuksesta, että kuolema on olemassaolomme todellinen loppu.

Tietenkään zombitarinoiden elävät ruumiit eivät ole verrattavissa kristittyjen uskoon ruumiin ylösnousemuksesta. Kävelevät kuolleet ovat vain järjettömiä, mätäneviä automaatteja. Ylösnousemus on astumista transsendenttiseen elämään Jumalan luo tasolle, jossa Jumala ”muuttaa meidän ruumiimme tästä alennustilasta oman kirkastuneen ruumiinsa kaltaiseksi” (Fil. 3:21).

RUUMIS JA SIELU

Kirjassaan ”Zombies: An Illustrated History of the Undead” Jovanka Vuckovic ehdottaa, että zombien viehätys piilee siinä, että ne herättävät universaaleja filosofisia kysymyksiä ihmisen identiteetistä ja luonnosta. Katolisen kirkon katekismus opettaa, että ihmisen sielu ja ruumis kuuluvat yhteen ja ”henkinen sielu saa aikaan sen, että aineesta muodostettu ruumis on elävä ihmisruumis” (365). Elokuvassa ei tuota vaikeuksia erottaa kuka on zombi ja kuka elävä ihminen.

Jimmy Akinin sanoin ”ne ovat niin vakuuttavia, koska ne ovat niin samanlaisia kuin me ja kuitenkin erilaisia. Ne liikkuvat, mutta niiltä puuttuu se elävöittävä perusta, jota me katolilaiset nimitämme sieluksi”. Hänen mukaansa zombit ovat myös tehokkaita argumentteja sitä materialistista katsantokantaa vastaan, että ihmiset ovat vain orgaanisia koneita, joita ajavat eteenpäin sokeat biologiset ruokahalut ja deterministiset pakot.

Hän tuo kuitenkin esiin myös toiveikkuuden. Vaikka zombielokuvat ovatkin nihilistisiä ja täynnä kieroutunutta omassa tuhossamme möyrimistä, niissä on myös toivon piirteitä, jotka tuovat esiin ihmisten vastustuskyvyn, uhrautuvaisuuden, elämän puolustamisen ja tarpeen jälleenrakentaa järjestettyä yhteiskuntaa. Itse asiassa koko lajityyppi todistaa hänen mielestään järjestyksen suosimisesta ja ilmaisee pelkoa sen repeytymisestä.

Zombeissa näemme omat paremmat ja huonommat enkelimme. New York Magazinen filmikriitikko David Edelstein sanoi mielipiteenään:

”Todellisena kauhuna eivät ole tartutetut, vaan ihmiset, jotka panevat oman hyvinvointinsa toisten oikeuksien edelle. Ei meidän tarvitse olla huolissamme elokuvien lihaa kourivista zombeista, vaan sielua ahmivista zombeista sisällämme”.

ELÄMÄ ON LAHJA

Jimmy Akin toteaa myös, että kauhulla on terveellinen rooli, sillä se antaa meidän kohdata vaaroja ja uhkia turvallisella virtuaalisella tavalla. Tuskin tapaamme oikeita zombeja, mutta voimme kohdata tosielämän kauhuja, ja kun olemme tapelleet näytelmien ja tarinoiden herättämän kauhun kanssa, se auttaa meitä käsittelemään elämän todellisia kauheuksia.

Mainittu artikkeli on julkaistu 22.1.2012.

Tuula Luoma

UUTUUSKIRJA FIDELIUM–SARJASSA

Ruumis Jumalan kuvana – Johdatus Johannes Paavali II:n ruumiin teologiaan. KATT 2012. Hinta Katolisessa kirjakaupassa 20 €.

Johannes Paavali II:n kirjoitukset ja toiminta paavina kiinnittävät teologisten ajatteli-joiden huomion ihmisruumiiseen, Jumalan kuvaan. Jason Lepojärven kirja tuo tämän pohdinnan suomalaisen lukijakunnan ulottuville. Nuorekkaasti kirjoitettu teos tarjoaa innostavia näkökulmia niin paavin hengenheimolaisille kuin muidenkin kirkkojen etsiville kristityille.

Risto Saarinen, ekumeniikan professori, Helsingin yliopisto

Kirjoittaja JASON LEPOJÄRVI valmistelee väitöskirjaa C. S. Lewisin rakkauden teologiasta Helsingin yliopistossa. Helsingin ja Oxfordin väliä kulkeva suomalais-kanadalainen Lepojärvi kuvaa itseään maailmankansalaiseksi, joka on paperilla luterilainen, sydämeltään helluntailainen ja älyllisesti katolilainen. Lisäksi Lepojärvi toimittaa hyvejohtajuus.fi -sivustoa ja harrastaa kamppailulajeja.

Pyhiinvaellus bussilla Köyliöön

Sunnuntaina 17.6.2012

Bussi lähtee Henrikin kirkolta sunnuntaina 17. kesäkuuta klo 9.00 ja on Marian kirkolla n. 9.15 ja poimii sieltä tulevat mukaansa bussin 18 pysäkiltä Mäntytien kulmasta ja Allergiatalon pysäkiltä. Edestakaisen matkan hinta 25 euroa maksetaan bussissa.

Matkalla pysähdymme Humppilassa kahvitauolla.

Messu alkaa klo 13.00 Kirkkokarilla, jonne lautta ja veneet kuljettavat meidät 3 euron maksusta. Messun jälkeen kylätoimikunta tarjoaa edulliseen hintaan kahvia ja voileipiä. Takaisin Helsingissä olemme n. klo 18.00. Ilmoittautuminen Katoliseen tiedotuskeskukseen 13.6. mennessä puh. 09-6129470 tai sähköpostilla kaarina.koho@catholic.fi. Kerro myös tuletko bussiin Henrikistä vai Mariasta.

Tervetuloa runsain joukoin kunnioittamaan pyhää Henrikiä!

Isä Franz Richardt OFM vieraili Henrikissä

Lauantaina toukokuun 19. päivänä saimme nauttia hienosta hengellisestä ravinnosta (ruumiillista ravintoa unohtamatta) Pyhän Henrikin seurakuntasalissa. Isä **Franz Richardt** OFM piti meille päiväretretin otsikolla *Seht! Ich mache alles neu – Achtsamkeit zur inneren Mitte*, eli ”Katso, uudeksi minä teen kaiken – huomio omaan sisimpään”. Isä Franz toimii Osnabrückin lähellä olevan Haus Ohrbeck -kurssikeskuksen hengellisenä johtajana. Toiminnasta siellä vastaavat fransiskaanisääntökunta sekä Osnabrückin hiippakunta.

Isä Franz johdatteli kuulijat arvioimaan omaa elämäänsä olemalla alati valveilla ja varuillaan Jumalan tahdon sekä omien valintojen edessä. Joka hetki on lahja ja tilaisuus tutkistella omaa itseään ja kutsumustaan iankaikkisuuden kontekstin valossa. Isä Franz kehotti eri esimerkkien (mm. erämaaisät) ja todellisten tapahtumien valossa olemaan myös valmiita hyväksymään vastoinkäymiset ja ongelmat kilvoitteluna tai johdatuksena Jumalan meille tarjoamaan kutsuun. Juuri oman itsensä tunteminen mahdollistaa hengellisen ja henkisen uudistumisen Jumalan lapsena.

Retretin pitäjä (keskellä) isä Frans Vossin SCJ ja retretin järjestelyistä vastanneen Marko Pitkäniemen kanssa.

Oli hienoa nähdä suuri joukko osallistujia koolla ja saimme todella nauttia isä Franzin syvällisestä ja selkeästä opastuksesta teemaan, josta sai paljon elämän eväitä eteenpäin.

Marko Pitkäniemi OFS

Kuvat: Katri Tenhunen

Påven Pius II’s förhållande till Gud

För två år sedan kom professor Göran Stenius posthumana historiska roman ”Pius II – Påven som älskade skogarna” ut. Verket sammanställdes under många år av docent Agneta Ahlqvist. Boken är läsvärd och intressant i och med att den är baserad på ett omfattande historiskt material och original källor.

I boken lyfter Stenius bl.a. upp påvens förhållande till Gud. Gud hade alltid varit central i Pius II:s liv, men blev allt viktigare för honom när han närmade sin död. Pius II var framförallt en konstnär och författare, sålunda uppfattar han Gud med en konstnärs ögon. Han skriver:

”Föreställ er att ni i ert kloster har en bild av Gud, kanske rentav ett porträtt. Den finns där även om ingen befinner sig i rummet. Men om någon kommer in ser bildens öga på honom. Det ser på alla som ser på det. Om betraktaren står stilla är bildens öga orörligt, men om han sätter sig i rörelse följer bilden honom med blicken. Om han vänder sig bort förblir bildens blick beredd att möta hans så fort han vänder sig mot den på nytt. Varje betraktare tror att bildens öga är riktat just på honom, medan det i själva verket omfattar alla åskådare, dem som står nära, dem som står längre borta, dem som tidigare varit i rummet och dem som skall komma in. Men det finns villkor, vi måste först se på bilden innan den ser på oss. Vi måste inrikta oss på honom som bilden föreställer. Ställa oss öga mot öga med hans eviga blick – ser han också på oss.”

Gud finns och kallar oss om vi är villiga att ta emot honom.

Påven Pius II var mycket sjuk då han blev gammal. Han bad ofta att Gud skulle befria honom från hans sjukdom. I denna personliga önskar ber han inte direkt till Gud utan till Guds Moder Maria att hon ber sin son Kristus befria Påven från hans lidanden. Påven ber:

”Heliga Guds Moder, din makt känner sannerligen inga gränser. Den fyller hela världen med underverk. Men liksom du mången gång förnekar en ort framom en annan och varje dag smyckar detta Loreto som är dig kärt med otaliga tecken och under, så vänder jag, olycklige syndare, mig med själ och hjärta till dig, bedjande dig att befria mig från denna brinnande feber och denna plågsamma hosta och återskänka mina bräckta lemmar hälsan, såsom vi hoppas, till det allmänna bästa.”

Påvens förhållande till en kristen död beskrivs i boken i detalj.

”Anspråkslöst, saklig och klart uttryckte han sin önskan att utan yttre stånd bli begraven på den plats i San Lorenzo som han själva valt ut. Han tillade att han hade haft ett långt liv och var därför helt tillfreds med att lämna det när Gud ville. När priorn i går morse kom för att höra hans bikt mottog Cosimo (Pius II) honom fullt påklädd och bad honom sedan läsa mässa. Cosimo responderade själv mässan som om han varit i bästa kondition, läste syndabekännelsen utan att stapla på orden och mottog sakramentet med den djupaste andakt efter att ha bett alla dem som han hade gjort något ont om förlåtelse … vilket styrkt mig i det hopp som jag sätter till Gud.”

Man skall motta döden anspråkslöst för efter döden kan man inte längre påverka sitt liv och jordliga existens. Man skall tacka Gud för sitt liv och för det som det fört med sig. Man måste vara tillfreds med sig själv och med andra. Man skall ha stor respekt för sakramenten vilka Gud givit oss för att kunna komma till honom, i synnerhet bikten och eukaristin. Sist och slutligen får man aldrig förlora hoppet.

För Pius II var Gud en realitet, också i vardagen. Han satt sitt hopp i Gud, han bad till Gud och såg fram emot att träffa Gud öga mot öga, såsom i bilden efter sin lekamliga död.

Pius II levde under mycket svåra tider. Tider av krig, pest och inte minst

Konstantinopels fall och det misslyckade korståget för att befria staden. Han kände till mänsklig svaghet och maktbegär. Trots detta var han stark i sin tro och i sin kärlek till Gud.

Jan-Peter Paul

Hundarna i Oaxaca

– Men man skjuter ju där, sa min granne i slutet av maj när jag nämnde om min förestående resa till Mexiko, landet med det dåliga ryktet. Som inte är ett land utan många, av vilka jag besökt bara ett, Oaxaca, nu för tredje gången. Jag vet att en finländsk människorättsaktivist blev nedskjuten där för ett drygt år sedan, att där råder missnöje med guvernören som tidvis skickar ut paramilitära styrkor.

En sommardag för några år sedan, efter ett seminarium (jag var iklädd kritstrecksrandig byxdräkt) gick jag in i en matbutik nära mitt hem. En starkt berusad man gick omkring och plockade på sig ölburkar som den skrämda flickan i kassan inte såg/ville se, han pratade hånfullt för sig själv. Vid kassan vände han sig till mig och sa: ”Såna som du borde skjutas ner genast. Min son ska göra det.” Tystnad.

En vinterdag åkte jag i en fullsatt spårvagn när en svårt drogad man steg på, betraktade passagerarna och förkunnade högt: ”Jag ska döda er alla!” Djup tystnad.

En gång för inte så länge sedan, i dåvarande sjuttons buss utanför mitt hem, sköt en man på sin ex-flickvän, hon klarade sig, jag såg det inte. 1997 en oktobermorgon vaknade jag av att helikoptrar kretsade omkring kvarteret; det var dansken Steen Christensen som skjutit ner två poliser; min dotter var betänksam inför skolvägen. Här bör tilläggas att jag bor i en lugn stadsdel.

Det finns en stor bunke dricksvatten i huset i Oaxaca. Jag läser i gästboken att en landsman hjälpsamt föreslår att man skall slå ihjäl skorpionerna med en stekpanna. Det finns inga skorpioner, men nog tre stekpannor. San Felipe del Agua, en förort fem kilometer från staden Oaxaca är tropiskt område och UV-indexet är tio men kvällarna och nätterna är svala. Jag skriver på pation under mangoträden, en gul frukt faller till marken, jag äter upp den. Datorn fungerar nästan klanderfritt.

På midsommarafton betar två åsnor på andra sidan vägen, den ena är ett föl. Fölet förevisar några nyligen inlärda galoppsteg, kommer sedan fram till mig och nosar. Avslappnad kommunikation. På kvällen strålar ljusen från Oaxaca. Sedan smäller det. Rädd? Nej, för jag råkar veta att det är raketer. Våra nyårsraketer hemma förefaller jungfruliga i jämförelse men dem har jag varit rädd för.

Jag hör hundarna varje kväll. De är rasande, de slåss, skriker av ilska och smärta, gråter av skräck och ensamhet. Om man försöker närma sig en herrelös hund här backar den omedelbart. Sedan: misstänksamhet, avvaktan. Och därefter nyfikenhet, kanske följer den med en bit på vägen.

Rörmokaren kommer igen, nu med sitt får i ett snöre. Medan han reparerar avloppet står jag med fåret i snöret på pation. Det beter sig hundlikt, krafsar med framklövarna på moskitodörren efter husse, gurglar och morrar. Följande dag får jag veta att det är *en blandning av får och hund*. Omöjligt, säger en sakkunnig hemma, och detta förblir för mig ett mysterium.

- Ett människoliv är ingenting värt här, säger Jorge sakligt en dag i huset. Tankarna blir dystra, underliga: var är ett människoliv värt någonting? Hur mycket? På flyget till Mexico City träffar jag Luisa som arbetar med drogförebyggande och kvinnors rättigheter. När hon berättar om sin hemtrakt Juarez, Chihuahua, öppnar sig bråddjup. – Vad skriver du om, frågar hon, är det romantik? Åh. Jag svarar att ja, jo, det också men mest annat.

Aderton dagar efter hemkomsten kommer budet om avrättningarna i Norge. Det blir ändå augusti, jag tänker på Alexander den Store, om han hade rätt när han sa att världshistorien skrivs i barnkammaren. Jag tänker på de vilda hundarna i Oaxaca: är det så att när det verkligen gäller blir vi rädda och därmed grymma djur? Att tystnaden djupnar, att all förmåga till kommunikation är bortblåst? Jo. Nej!

Min kattunge sover, en fulländad varelse. Professorn och paleontologen Björn Kurtén skriver i sin bok ”De skuldlösa mördarna”: …*katten den av naturen fulländat beväpnade, den skuldlösa; människan den av naturen obeväpnade vapenbäraren, den ständigt skuldtyngda*.

Skulden finns för att människan ska veta skillnad på rätt och fel, i djurens värld behövs den inte.

Agneta Ara

Visdomsord

av syster Benedikta Idefelt

Läste med intresse syster Benedikta Idefelts bok ”Viipurista Vatikaaniin”. Den närmare 300 sidiga autobiografiska boken har utkommit i ett tiotal upplagor och tryckts i 40 000 exemplar sedan 1983 då den utkom för första gången. Verket behandlar den finländska ordenssysters levnadsöden från Viborg till Berlin och vidare till Brasilien och slutligen till Vatikanen var hon verkade som påvens rådgivare gällande media.

Man kan fråga sig varför en katolsk systers bok blivit en bestseller. Orsakerna är många. Syster Benedikta var äventyrare, en helig person, erkänd konstnär, regissör, framgångsrik kämpare för de fattiga och nödställda och osjälvisk. Hon gav alltid av sig själv för andra i Guds ära. Hon var en lycklig person som genom hela sitt liv, allt från tidig ungdom levde nära Gud.

Jag läste boken på två dagar. Man kan helt enkelt inte lägga den ifrån sig så välskriven och givande är den. Utan att desto mera gå in i detaljer vill jag lyfta fram vissa livsvisdomar och böner som syster Benedikta gett oss i boken. Den viktigaste visdomen är naturligtvis hur man borde leva sitt kristna liv. Man har ett stort ansvar för sitt liv inför Gud och det gäller alltid att vara modig och ärlig mot sig själv. Om man tror på Gud tar man aldrig några risker i sitt liv. Att göra det goda är sålunda riskfritt för på detta sätt kommer man närmare Gud. Det var denna visdom som gjorde syster Benedikta lycklig – att i allt tjäna Gud.

Att leva ett kristet liv är att ta risker. För henne var det avgörande beslutet då hon gick i kloster som 20-åring.

Jan Krook

Allt det andra följde så att säga automatiskt. Syster Benedikta citerar här de medeltida mystikerna och konstaterar att klosterlöftena kan jämföras som ett bröllop mellan ens själ och Gud. Man går helt enkelt in i en annan dimension. Skillnaden mellan dem som gifter sig och dem som går i kloster är sättet att finna och komma närmare Gud. De första får barn de andra andliga kärleksgåvor. Den mänskliga kärleken försvagas också med åren, medan kärleken till Gud endast blir starkare. Man är aldrig allena.

Syster Benedikta ger råd om bönen. Den bästa bönen sker i tystnad och är helt korta ”Jesus förlåt mig”, “Min Gud jag älskar dig”. Målsättningen med bönen är ju att finna Guds närhet i ens själ. Gud behöver inga långa litanior. Ett tema som återkommer i hennes bok är de yttre omständigheternas möjlighet till bön. Fattigdom och fasta förstärker bönen medan nöd och hunger försvagar den. Detta är en viktig orsak varför vi måste hjälpa de fattiga.

Den stora hemligheten i ens böneliv är, att ju närmare Kristus man kommer desto naturligare och enklare blir det.

Allt materiellt binder en. Man springer hit och dit för att finna rikedom och lycka. Materiell rikedom är en stor belastning. Man kan inte muta Gud med materiella ting eller pengar. Allt är till för att hjälpa andra i Guds ära. Vi skall inte heller försöka göra ”stora” ting i livet. Om vi strävar efter dem så lämnar Gud oss allena. Vid dödsbädden förlorar ändå allt materiellt sitt värde för oss.

Hon var emot all lättja och självviskhet. I livet får man inte vara lat, slapp eller alltför tam. Gud vill att vi skall vara modiga.

Man får aldrig vara rädd, för då litar man inte på Gud. Rädsla är en form av otrohet. Gud är alltid nära. Detta konstaterade syster Benedikta, hon som upplevde sovjettruppernas infart i Preussen och Berlin 1945 med alla dess hemskheter. Och senare hon måste i hot för sitt liv fly undan Brasiliens militärdiktatur.

Beträffande den österländska riten lyfter hon fram traditionen då trosbekännelsen läses under mässan lyfter prästen en grön duk. Detta symboliserar den Heliga Andens kommande till apostlarna. Hon hävdar att vi förlorat många av våra symboliska handlingar under mässan och att dessa borde förstärkas.

Syster Benedika kände också biskop Camara, de fattigas biskop, och de präster, närmast jesuiter, vilka arbetade bland de fattiga bl.a. i fabriker. Rörelsen föddes i Frankrike och den i Finland verksamma prästen fader Guy verkade en tid som ”gatupräst” bland alkoholisterna och de övergivna på Helsingfors gator. Syster Benedikta kallar dessa människor för ”hjältar av sin kallelse”.

Att vara helig betyder inte att man har visioner, gör mirakel, ligger på knä hela dagen och natten i kyrkan. En person som har en djup tro är inte galen eller fundamentalist. Hon är endast en person som funnit Gud genom religiösa upplevelser i vardagslivet. Det viktiga är att kunna skilja på illusioner och fantasier och verklighet. Guds nåd räcker. Man måste leva i dagens verklighet och göra det bästa av det.

Hon har mycket att saga om de fattiga. De kristnas främsta uppgift är att undervisa dem också med personligt exempel.

Hon är kritisk till de rika. Hon jämför rikedom med slaveri d.v.s. något som

binder en och begränsar ens frihet. De måste förstå att dom inte har rätt att använda pengar på onödiga nöjen och saker, medan andra svälter. Gud har gjort jorden och dess rikedomar för alla och inte endast för några få. De rika har i de flesta fallen ändå fått sin rikedom genom att utnyttja andra (oftast deras okunskap och brist på information). Var och en som fått mycket (pengar, kunskap etc.) har en plikt inför Gud. Det fordras helt enkelt mera av dem. De rika kan inte bota sina samveten genom att ge gåvor inte minst till sina barn. Barn med många leksaker är ofta ensamma och olyckliga barn som lider av brist på föräldrakärlek. Bortskämda barn blir ofta olyckliga fullvuxna, som inte kan leva lyckliga liv, utan förblir frustrerade och ständigt söker ny materiel lycka och nya upplevelser.

Syster Benedikta kommer också med vissa existentialistiska betraktelser. Hon konstaterar att vi med vår intelligens endast kan se fram till horisonten, men tron för oss över horisonten d.v.s. tron ger och tar inte bort av oss.

I slutet av boken beskriver syster Benedikta sin trosuppfattning. ”Min relation till Gud är inte romantiskt utan realistisk. Den har ingenting att göra med dagdrömmeri eller fria fantasier. Min tro är ovanom detta. Min tro är en djup och naken tro som inte behöver ord eller känslor. Gud är och jag är i Honom.

Min Gud är den levande, uppståndne, kosmiska Kristus, som lever i varje människa: i mina vänner, fiender, i fattiga och rika, i borgare och kommunister. Denna tro är en tro om himlens förmak. Sist och slutligen är det fråga om dimensioner.”

Jan-Peter Paul

Kyrkan och franciskanklostret i Cimiez

Frankrikes ”lilla” Lourdes

Nizza är mer än Promenade des Anglais, det moderna museet, stranden och gamla staden. Staden har er rik kyrklig tradition som tillbaka till kyrkans ursprung. Redan på 100-talet fanns där en kristen församling. Sin första biskop fick Nizza år 430. Staden har en synnerligen krigisk historia som sträcker sig ända fram till vår tid. Sålunda är man inte förvånad att där fanns kapell och kyrkor dedikerade till Guds Moder. Jungfru Maria var man uttryckligen bad för befriandet av fångar och insamling av lösen.

Området är även känt för sina många pilgrimsrutter och helgedomar. Kyrkan och franciskanklostret i Cimiez utanför Nizza är byggda på ett gammalt hedniskt tempel dedikerat till gudinnan Diana. Kyrkan och klostret byggda av benediktinmunkarna stod klara 1450, men övertogs redan tio år senare av franciskanerna. Denna orden upprätthåller en liten kommunitet och bedriver huvudsakligen ny-evangelisering i området. Verksamheten kan jämföras med vad Frälsningsarmén gör på gator och torg i Finland.

I samband med klostret finns ett litet museum som beskriver hur man levde i ett franciskanerkloster på 1800-talet. Där finns en munkcell, det gamla biblioteket samt andra utrymmen. Centret hade sin blomstringstid på medeltiden 1200-1500 talen. På 1600-talen var det ett betydande mål för pilgrimer.

Kyrkan och klostret i Cimiez led mycket under den franska revolutionen. Munkarna fördrevs från området och byggnaderna användes som kaserner och sjukhus. Först på 1800-talet kunde den religiösa verksamheten fortsätta.

Kyrkan och klostret har besökts av ett antal påvar bl.a. Benedikt XIII, Paul III och Johannes Paulus II. Kyrkan och klostret är värda ett besök om och när man besöker Nizza.

Jan-Peter Paul

Lukijoilta

Onko abortti ongelma?

Luin Fideksestä jokin aika sitten lääkärin haastattelun, jossa todettiin, että abortti on ongelma. Siitä huolimatta jotkut kristitytkin lääkärit ja hoitajat osallistuvat aborteihin. Haastatellun lääkärin mielestä olisi väärin siirtää vastuu aborteista muille lääkäreille. Miksi ihmeessä? Eihän heidänkään ole pakko osallistua aborteihin! Eräs tuntemani terveyskeskuslääkäri kieltäytyi osallistumasta aborteihin, eikä menettänyt työtänsä, saati virkaansa. Irtisanomisenkaan uhalla hän ei olisi voinut riistää viatonta ihmiselämää.

Jos kristityt lääkärit ja hoitajat osallistuvat aborttien tekoon, muut ihmiset luulevat aborttien olevan oikein. Suomessa lääkärit ovat ihmisten silmissä lähes jumalan asemassa. Siksi heidän vastuunsa esimerkkeinä ja auktoriteetteina on valtava.

Jos kohdussa kasvaa rotta tai torakka, ei sen lopettamisen pitäisi olla mikään ongelma. Mutta koska äidin kohdussa kasvaa ihminen, hänen lopettamisensa on enemmän kuin ongelma, se on murha.

Tiina Savolainen, Kouvola

Oldest Bishop dies

The world's oldest Catholic bishop, Vietnamese Bishop Antoine Nguyen Van Thien, died May 13 in France two months after his 106th birthday.

The former bishop of Vinh Long, Vietnam, was ordained a bishop in 1961 and he attended all four sessions of the Second Vatican Council in 1962-65.

The Vatican newspaper, L'Osservatore Romano, said that after seven years as bishop of Vinh Long, in 1968 at the age of 62, he was allowed to resign after "a serious illness."

He lived in Nice, France, since 1985.

The website catholic-hierarchy.org lists the next oldest bishop as Francis Hong Yong-ho of Pyongyang, North Korea. The Vatican yearbook still lists him as the diocese's bishop, but says he has "disappeared."

He had been arrested by the communists in 1949. If he is alive, he would be 105.

Retired Bishop Gery Leuliet of Amiens, France, is next at 102.

KATT/L'OR/CNS

Pope is saddened by 'Vatileaks' case but trusts God

In a rare statement after today's general audience, Pope Benedict XVI said that while he is distressed by the "Vatileaks" case, the Church will not lack God's help for the trials it encounters.

The series of events has included the arrest and prosecution of his butler for stealing and passing on to the press sensitive papal documents and the ongoing police hunt to find any accomplices.

"The events which have occurred during these days regarding the Curia and my collaborators have caused sadness in my heart, but they have never clouded a firm certainty that despite human weakness, difficulties and trials, the Church is guided by the Holy Spirit and the Lord will never be lacking in his help to sustain it in its journey," the Pope said May 30.

In an unusual step, the Pope read a prepared statement at the end of his weekly general audience in St. Peter's Square.

Paolo Gabriele, 46, was charged on May 26, with the "aggravated theft" of confidential Vatican documents found in his apartment. His arrest followed several months of so-called "Vatileaks" in which numerous confidential documents about the internal workings of the Vatican were passed on to the Italian media.

In recent days the same media outlets have speculated that Gabriele is only a minor figure in a much larger conspiracy that includes a member of the Sacred College of Cardinals. They have also theorized that the leaks are aimed at dislodging the Vatican's Secretary of State, Cardinal Tarcisio Bertone.

"There has been a multitude of speculation boosted by some of the media which is wholly gratuitous and goes well beyond the facts, giving an image of the Holy See which is not true to reality," the Pope said in response to the media conjecture.

Paolo Gabriele is an Italian father of three who has worked in the Papal Household under both Pope John Paul II and Pope Benedict XVI. He is one of very few individuals who have daily access to the Pope. Within the close-knit family atmosphere of the Papal Apartments, Gabriele is affectionately nicknamed "Paoletto" or "little Paul."

In his statement today, Pope Benedict moved to calm the situation.

"I wish, therefore, to renew my trust in and my encouragement of my closest collaborators and all those who with faith, a spirit of sacrifice and in silence, day by day assist me in carrying out my ministry," he said.

Meanwhile, the hunt continues for those responsible for the leaks. That task has been given to both the Vatican police and a special commission of three cardinals chaired by Spanish Cardinal Julian Herranz.

KATT/VIS/Zenit/CNA

Pope: The married family can change the world

Pope Benedict XVI has told the 7th World Meeting of Families in Milan that the family based upon marriage can revolutionize modern society for the better.

"Your vocation is not easy to live, especially today, but the vocation to love is a wonderful thing, it is the only force that can truly transform the world," he said during his homily to almost 1 million pilgrims gathered in Milan's Bresso Park on June 3.

Pope Benedict was concluding a three-day visit to the event in northern Italy. Over the past week it has brought together families from over 150 countries to pray, celebrate and study marriage and family life. The theme for this year was "The Family: Work and Celebration."

The Pope used his homily to provide some advice on the "elements that build up family life."

He recommended: "maintaining a constant relationship with God and participating in the life of the Church," "cultivating dialogue, respecting the other's point of view, being ready for service and patient with the failings of others," agreeing on "principles of upbringing," "being open to other families, attentive towards the poor, and responsible within civil society."

The Pope also stressed the importance of family life built upon a man and woman who are married to each other. This is because God "created us male and female, equal in dignity, but also with respective and complementary characteristics, so that the two might be a gift for each other, might value each other and might bring into being a community of love and life."

He told the married couples present in the large outdoor congregation that they were "not giving each other any particular thing or activity" in marriage "but your whole lives."

This love becomes most fruitful in its desire to "accomplish one another's good" as well as in the "generous and responsible procreation of children," followed by their "vigilant and wise education."

The Pope also explained that the benefits of married families go beyond the spouses and children to include society at large, since "family life is the first and irreplaceable school of social virtues, such as respect for persons, gratuitousness, trust, responsibility, solidarity, cooperation."

He then urged parents to transmit to their children "with serenity and trust, reasons for living, the strength of faith, pointing them towards high goals and supporting them in their fragility."

Pope Benedict next turned his attention to the children present and encouraged them to "always maintain a relationship of deep affection and attentive care for your parents, and see that your relationships with your brothers and sisters are opportunities to grow in love."

Towards the conclusion of his homily, the Pope addressed the damaging impact that modern economic theories based upon "a utilitarian concept of work, production and the market" can have upon the family.

Both God's plan and experience, he said, show that this "one-sided logic of sheer utility and maximum profit" is not conducive to the good of the person, family or society.

"Indeed, the utilitarian mentality tends to take its toll on personal and family relationships, reducing them to a fragile convergence of individual interests and undermining the solidity of the social fabric."

One of the ways in which Christian families can combat this trend is by making sure they keep Sunday as a special day for the family each week. It should be a day "of man and his values," set aside for "conviviality, friendship, solidarity, culture, closeness to nature, play, sport," said the Pope.

"Dear families, despite the relentless rhythms of the modern world, do not lose a sense of the Lord's Day! It is like an oasis in which to pause, so as to taste the joy of encounter and to quench our thirst for God."

At the conclusion of the Mass, Pope Benedict announced that the next World Meeting of Families will take place in 2015 in Philadelphia.

"I send my warm greetings to Archbishop Charles Chaput and to the Catholics of that great city, and look forward to meeting them there along with numerous families from all around the world. May God bless you all!"

KATT/VIS/CNA

Catholics in Vaasa are celebrating, see p. 13.

Corpus Christi

On Sunday, June 10th, Holy Mass and Procession on the solemnity of the Body and Blood of Christ in Saint Henry's Cathedral at 10.30. NB! There is no other Mass that morning!

Summer in Finland

In the summer, you might be interested in participating in the following activities:

Pilgrimage to Köyliö on Sunday, June 17th. A Holy Mass is celebrated on the small island Kirkkokari that was build on the spot where Saint Henry was martyred in 1156. For transportation, ask your parish.

The Diocesan Feast will be celebrated in the medieval Saint Lawrence church of Lohja on Saturday, August 11th. **It is necessary that all register for this trip in their own parishes in order to ensure that enough food is prepared for lunch.** Participants are also asked to pay for the lunch by giving at least 5 euros in the collection at the Mass.

A prayer

I believe, Lord, but may I believe more firmly.
I hope, but may I hope more securely.
I love, but may I love more ardently.
I grieve, but may I grieve more deeply.

I adore you as my first beginning.
I aspire after you as my last end.
I praise you as my perpetual benefactor.
I invoke you as my merciful protector.

Direct me by your wisdom.
Keep me in your grace.
Console me with your mercy.
Protect me with your power.

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Jeesus Herodeksen edessä (Luuk. 23:6-12)

Tämän kuultuaan Pilatus kysyi, oliko mies galilealainen.

Saatuaan tietää, että Jeesus oli Herodeksen hallintoalueelta, hän lähetti Jeesuksen Herodeksen luo, sillä tämäkin oli niinä päivinä Jerusalemissa.

Herodes ilahtui kovin nähdessään Jeesuksen, sillä hän oli jo pitkään halunnut tavata hänet. Hän oli kuullut Jeesuksesta ja toivoi, että tämä tekisi hänen nähtensä jonkin ihmeteon.

Hän kyseli Jeesukselta kaikenlaista, mutta Jeesus ei vastannut hänelle mitään.

Ylipapit ja lainopettajat, jotka olivat paikalla, syyttivät Jeesusta kiivaasti.

Herodes ja hänen sotilaansa alkoivat nyt kohdella Jeesusta halveksuvasti. Herodes teki Jeesuksesta pilkkaa puettamalla hänet komeaan pukuun, ja sitten hän lähetti Jeesuksen takaisin Pilatuksen luo.

Tuona päivänä Herodeksesta ja Pilatuksesta tuli ystävät; siihen saakka he olivat olleet vihoissa keskenään.

Kommentti

Pelkuri Pilatus lähettää Jeesuksen Herodeksen luo. Hän antaa toisen päättää päästäkseen vastuustaan ja välttääkseen häntä mahdollisesti odottavat ongelmat.

Herodeksen ilo syntyy hänen uteliaisuudestaan, tarkemmin sanottuna hänen itsekkyydestään. Jeesuksesta voi saada hauskan huvin. Kuninkaan sydän ja mieli ovat kuin suljettuja kammioita. Päinvastoin kuin Jeesuksen sydän: Jeesus haluaa antaa armonsa, mutta Herodes ei salli sitä hänelle. Epäpuhtaus hallitsee tämän järkeä ja tahtoa. Samoin käy, kun minä en osaa rakastaa puhtaalla sydämellä; silloin rakkaus muuttuu itsekkyydeksi.

Jeesuksen hiljaisuus on rakastuneen sydämen suruhuutoa. Tuona hetkenä ilmassa kuuluu vain äänetöntä vihaa ja syyttävää pilkkaa.

Pimeyden voima hallitsee tilannetta. Joskus kirkon hiljaisuus kehottaa meitä osallistumaan Jeesuksen kärsimykseen. Edelleen miljoonat kristityt kärsivät, samaistuen Jeesukseen. Maailma ei halua kuulla eikä päästää näkyviin heidän kärsimystään: he kokevat hitaan ja salatun, päivä päivältä etenevän marttyyrikuoleman. Uskollisuudessaan kirkko jatkaa Jeesuksen pelastustyötä. Se on ollut ja on aina oleva marttyyrien kirkko kaikessa hiljaisuudessa.

Herodes teki Jeesuksesta pilkkaa puettamalla hänet komeaan pukuun. Nykyään monet herodekset yrittävät vaihtaa Jeesuksen aidon puvun toiseen, ikään kuin sopivampaan, ajankohtaisempaan pukuun. He haluavat, että kirkko, Jeesuksen mystinen ruumis, vaihtaisi ulkoasua tullakseen lähemmäksi yhteiskuntaa. Sitä varten kirkon sanoman halutaan vastaavan yhteiskunnan sanomaa. Herää kysymys, onko nyt kirkko jokin yhteiskunnan järjestö vai todellinen Jeesuksen kirkko?

Oi hyvä Jeesus! Pyydän armoasi, jotta me kaikki kristityt voisimme olla yhä uskollisempia sinulle pelkäämättä sitä, että tämä uskollisuus voi vaatia marttyyriksi tulemista.

isä Raimo Goyarrola

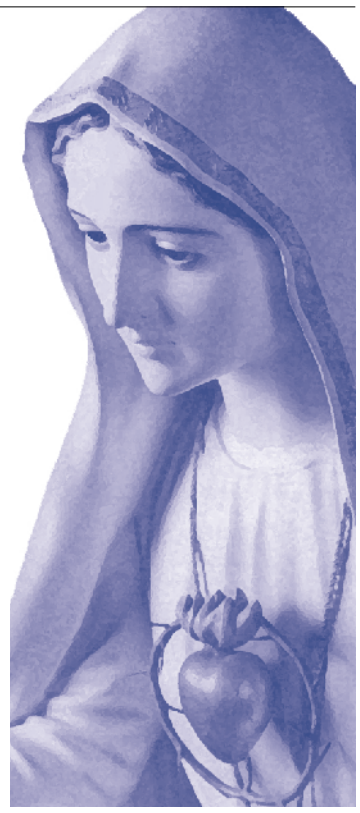

Visit of Charles Whitehead

Charles Whitehead, Chairman of the National Service Committee of the Catholic Charismatic Renewal in England, previous President of the Worldwide Catholic Charismatic Renewal and current Adviser Member of ICCRS is visiting Finland and will be in St. Mary's Parish from 15th-17th June 2012

Programme:

Friday 15th June
19h Adoration followed by a talk: A fuller Life in the Holy Spirit

Saturday 16th June
14h30 Talk: walking in the Spirit
15h30 Break
16h Talk : empowered by Unity
18h Praying service

Sunday 17th June
15h Prayer meeting
18h Holy Mass

Welcome!

Charles Whiteheadin vierailu

Charles Whitehead, Englannin Katolisen karismaattisen uudistumisen Kansallisen palvelukomitean puheenjohtaja, aikaisempi Maailman katolisen karismaattisen uudistumisen presidentti ja nykyinen ICCRS:n neuvonantajäsen vierailee Suomessa Pyhän Marian seurakunnassa 15.-17. kesäkuuta 2012.

Ohjelma:

Perjantaina 15.6.
19.00 Adoraatio ja puhe: Täydempi elämä Pyhässä Hengessä

Lauantaina 16.6.
14.30 Puhe: Kulkeminen Pyhässä Hengessä
15.30 Tauko
16.00 Puhe: Yhteys vahvistajana
18.00 Rukouspalvelu

Sunnuntaina 17.6.
15.00 Rukouskokous
18.00 Pyhä messu

Tervetuloa!

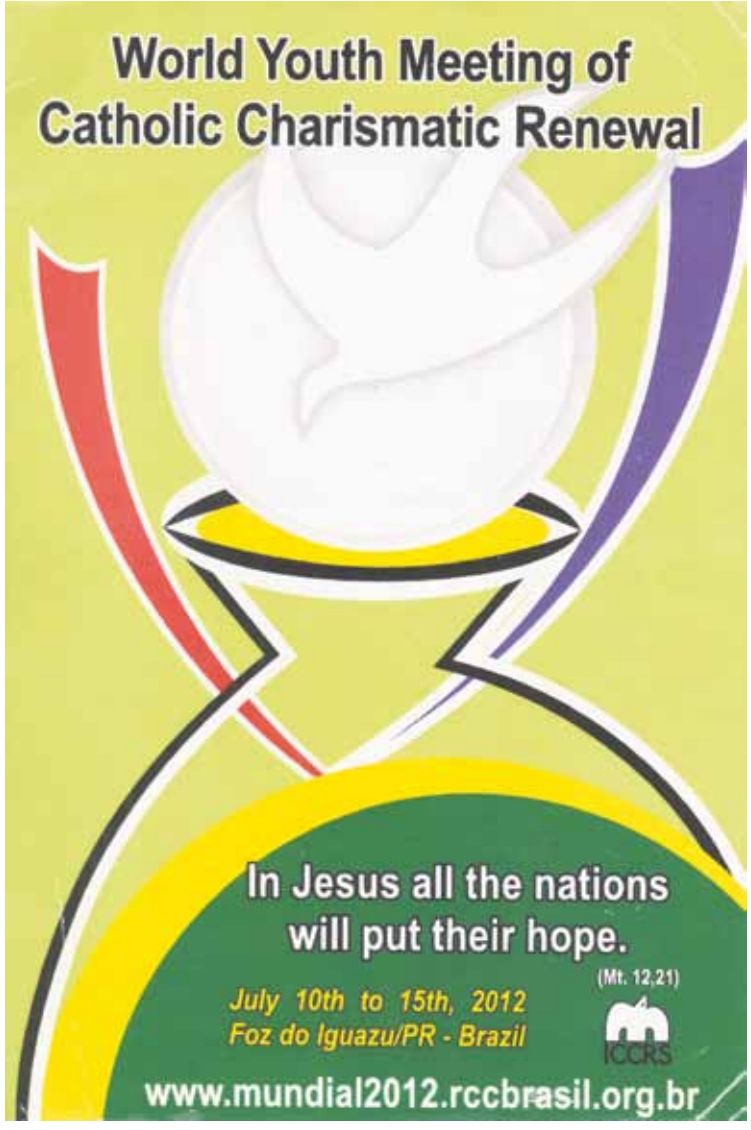

KARISMAATTINEN NUORISOTAPAAMINEN
Yhdyshenkilö Suomessa: Lina Joannou-Jyränki,
e-mail ljoannoujyranki@gmail.com, puh. 044-3140847.

SEURAKUNNAT

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraali-seurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 messu latinaksi/englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti, to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin/English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, family Mass or Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

9.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
10.6. su Corpus Christi: 10.30 päämessu ja kulkue (Huom. Aamulla vain yksi messu!), 18.00 iltamessu
15.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 iltamessu
16.6. la 18.00 aattomessu
17.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
23.6. la 18.00 aattomessu
24.6. su pyhän Johannes Kastajan syntymä: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
29.6. pe pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 iltamessu
30.7. la 18.00 aattomessu
1.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
7.7. la 18.00 aattomessu
8.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
14.7. la 18.00 aattomessu
15.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
21.7. la 18.00 aattomessu
22.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu
28.7. la 18.00 aattomessu
29.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
4.8. la 18.00 aattomessu
5.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
6.8. ma Herran kirkastuminen: 18.00 iltamessu
11.8. la hiippakuntajuhla (Bussi Lohjalle klo 9.30, juhlallinen messu Lohjan kirkossa klo 11.00, paluu noin klo 16.), 18.00 iltamessu
12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
14.8. ti 18.00 juhlapyhän aattomessu
15.8. ke autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 18.00 iltamessu
18.8. la 18.00 aattomessu
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 16.9. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 23.9. su 16.00

Kesäkuussa, heinäkuussa ja elokuussa ei messuja diasporassa. Ruusukko keskiviikkoisin ja adoraatio perjantaisin taas syyskuussa. Kirkkokahveja ei sunnuntaisin, vaan keskiviikkoisin, 29.8. asti.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16, ke 9-12 ja to klo 13-16.

Sat. 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16, Wed. 9-12 and Thurs. 13-16.

10.6. su Kristuksen pyhän ruumin ja veren juhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 messu suomeksi ja adoraatio
17.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
22.6. pe 18.00 messu suomeksi
23.6 la 18.00 messu suomeksi
24.6. su pyhän Johannes Kastajan syntymä: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
29.6. pe pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 messu suomeksi
1.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
22.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
29.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
5.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.8. la hiippakuntajuhla (11.00 messu suomeksi Pyhän Laurin kirkossa Lohjalla), 18.00 messu suomeksi
12.8. su seurakunnan nimikkojuhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.8. ke autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 18.00 messu suomeksi

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta(at)catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.6. su Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 10.30 juhlamessu, 12.30 messu vietnamiksi, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
15.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.30 messu
16.6. la 16.00 messu Koroisissa
17.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
23.6. la 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
24.6. su pyhän Johannes Kastajan syntymä: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
28.6. to 18.00 messu Turun linnassa
29.6. pe pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.30 messu
1.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
8.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
14.7. la 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
15.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: klo 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
22.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
29.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: klo 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
5.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu latinaksi
11.8. la hiippakuntajuhla Lohjalla
12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
15.8. ke autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 18.30 messu
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: -
Eurajoki: 17.6., 24.6., 8.7., 15.7., 5.8., 12.8. su 15.00
Pori: -

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi(at)catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. Adoration after Evening Mass. Tues. and Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way (in the parish hall). Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.6. su Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 10.30 päämessu
11.6. ma pyhä apostoli Barnabas: 18.00 messu
13.6. ke pyhä Antonius Padovalainen: 18.00 messu
15.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 messu
24.6. su pyhän Johannes Kastajan syntymä: 10.30 päämessu
6.6. ti pyhä Jose Maria Escriva de Balaguer: 18.00 messu
29.6. ke pyhät apostolit Pietari ja Paavali (velvoittava juhlapyhä): 18.00 messu
1.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 päämessu
3.7. ti pyhä apostoli Tuomas: 18.00 messu
6.7. pe pyhä Maria Goretti: 18.00 messu
8.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 päämessu
11.7. ma pyhä Benedictus: 18.00 messu
15.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.30 päämessu
22.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 päämessu
25.7. ma pyhä apostoli Jaakob: 18.00 messu
28.7. la pyhä Olavi: 12.00 messu Savonlinnassa (Olavinlinnan kappelissa)
29.7. su pyhä Olavi, seurakunnan nimikkojuhla: 10.30 päämessu
4.8. la pyhä Jean Marie Vianney: 18.00 messu
5.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.30 päämessu
6.8. ma Herran kirkastuminen: 18.00 messu
9.8. to pyhä Ristin Teresa Benedicta: 18.00 messu
10.8. pe pyhä Laurentius: 18.00 messu
11.8. la hiippakuntajuhla Lohjalla
12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu
14.8. ti pyhä Maximilian Kolbe: 18.00 messu
15.8. ke autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen (velvoittava juhlapyhä): 18.00 messu
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 10.30 päämessu

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 8.9. la 11.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 9.9. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 7.9. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 23.9. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 22.9. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 28.7. la 12.00 Olavinlinnan kappelissa!, 22.9. la 11.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 8.9. la 15.00

KATEKEESI
Jyväskylä: 25.8., 15.9. la 9.00
Joensuu: 8.9. la 9.45
Savonlinna: 22.9. la 9.45

JOHDANTOKURSSI
pe 14.9. iltamessun jälkeen (aiheena elämä Kristuksessa: Kymmenen elämän sanaakäskyt- I)

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti(at)catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.6. su Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 10.30 juhlamessu ja kulkue, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 juhlamessu ja adoraatio
17.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.6. su Johannes Kastajan syntymä: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
29.6. pe pyhät apostolit Pietari ja Paavali (velvoittava juhlapyhä): 18.00 juhlamessu
1.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
22.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
29.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
5.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.8. la 7.45 lähtö kirkon edestä hiippakuntajuhlaan Lohjalle
12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 2.9. su 15.00 (Ei messua heinäkuussa ja elokuussa.)
Kokkola
(ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 21.7. la 16.00, 9.9. su 16.00
(Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 1.7., 5.8. su 18.00
Kristiinankaupunki (uusi kirkko, Läntinen Pitkäkatu 20): -
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 30.6., 14.7., 4.8., 8.9. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 16.6. la 12.00, 1.7., 12.7., 29.7., 5.8. su 12.00, 18.8., 25.8. la 12.00, 9.8. su 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 8.6., 31.8. pe 18.00
Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): 9.6., 16.6., 30.6. la 16.00, 8.7. su 16.00, 14.7. la 16.00, 22.7., 29.7. su 16.00, 18.8., 25.8., 1.9., 8.9. la 16.00

KOUVOLA

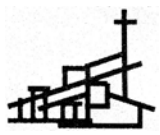

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula(at)catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.6. su Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 11.00 messu
14.6. to 18.00 iltamessu
17.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 11.00 messu
21.6. to pyhä Aloisio Gonzaga: 18.00 iltamessu
24.6. su Johannes Kastajan syntymä: 11.00 messu
28.6. to pyhä Ireneus: 18.00 iltamessu
29.6. pe pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 messu
1.7. su kirkkovuoden 13. sunnuntai: 11.00 messu
5.7. to 18.00 iltamessu
6.7. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
8.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 11.00 messu
15.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 11.00 messu
22.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 11.00 messu
29.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 11.00 messu
5.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 11.00 messu
12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 11.00 messu
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 11.00 messu

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 23.9. su 11.00
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14D): 9.9. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 1.9. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 16.9. su 12.00
KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 1.9. la 14.00
Kouvola (seurakuntasali): 8.9. la 11.00 (messu klo 13.00)
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14 D): Sopimuksen mukaan.

Kesällä ei vietetä messuja diasporassa.

Kirkkoherran ollessa lomalla 12.7.-19.8. vietetään Pyhän Ursulan kirkossa Kouvolassa messu tai sanan liturgia ja ehtoollisen jakaminen sunnuntaisin klo 11.00.

Koululaisten siunaaminen ja seurakunnan kesätapahtuma sunnuntaina 26.8. Tervetuloa!

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.6. su Kristuksen ruumiin ja veren juhla: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu ja kulkue, 17.30 messu Rovaniemellä
15.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 17.00 juhlamessu
17.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
24.6. su pyhän Johannes Kastajan syntymä: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, ei messua Raahessa
29.6. pe pyhät apostolit Pietari ja Paavali (velvoittava juhlapyhä): 17.00 messu
1.7. su kirkkovuoden 13 sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
8.7. su kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
15.7. su kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
22.7. su kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, ei messua Raahessa
29.7. su kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
5.8. su kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 17.6., 15.7., 19.8., 16.9. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 1.7., 5.8., 2.9. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 26.8., 23.9. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 10.6., 8.7., 12.8., 9.9. su 17.30

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

KESKUKSET

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki juhannukseen saakka tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18. Juhannuksesta elokuun loppuun kirjasto on kiinni ja avoinna syyskuun alusta jälleen normaalisti tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18.

Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30. Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Ks. myös s. 4.

TAPAHTUMIA

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com. May 15

Fransiskaani-maallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis

Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa kello 16.00 - noin 18.00 Pyhän Marian srk-salissa Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme avoimia kaikille uskoville. Kokouksen jälkeen mahdollisuus osallistua iltamessuun, joka alkaa kello 18.00.

Tiistai 18.9. Aihe: Luontoretki/ Elias Hämäläinen

Ennakkotietoja

toukokuu-kesäkuu "Mission of Hope 2012"
15.-17.6. Köyliö
29.6.-1.7. Kökar
25.8. Ekumeeninen elovaellus Myllyjärvi – Leppävaara. Lähtö Karmeliittaluostarista.

HYVÄÄ KESÄÄ!

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Gregoriaaninen messu vanhan tai uuden riituksen messukirjan mukaan latinaksi Pyhän Henrikin katedraalissa seuraavan kerran 2.9. klo 12.30. Paikalla gregoriaaninen schola.

Messu järjestetään syyskuusta alkaen joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 12.30.

***Gregorian Mass** according to the old Missale Romanum of 1962 (if a priest is available for the older form) or the ordinary form (in Latin) in Saint Henry's Cathedral on Sept. 2, at 12.30. With a Gregorian Schola. Welcome!*

Hiippakuntajuhla (Stiftsfest / Diocesan Feast)

11.8. Lohjalla

Lisätietoja takasivulla, s/p 24.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
T ampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Adoration on Monday at 17:30.

Kaikille avoin retretti
Turun Birgittalaisluostarissa
pe 5.10.2012 klo 18 – su 7.10.2012 klo 14

retretin johtaa isä Frans Voss SCJ, aiheesta
"Matkan evääksi" (Joh. 6 luku)
järjestäjä: birgittalaisoblaatit

Retrettimaksu 90 €, ilmoittautuminen luostariin puh. 02-2501910 tai birgitta.turku@kolumbus.fi

Adresseja kuorineen

Pyhän Haudan ritarikunnan tunnuksella painettuja adresseja punaisella tai mustalla nauhalla sekä Teresa-yhdistyksen adresseja on saatavana Katolisesta tiedotuskeskuksesta 10 €/kpl (postitettaessa 15 €). Adressit ovat tilattavissa Katolisesta tiedotuskeskuksesta, puh. 09-6129470, sähköposti info@catholic.fi, sekä osoitteesta katolinenkirjakauppa.net.

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Messuja Tallinnassa

Pyhien Pietarin ja Paavalin katedraali (Vene tn. 18, Tallinn 10123): su 10.00 (venäjä), 11.30 (viro) ja 18.00 (puola), la 8.00 (latina) ja 18.00 (englanti). Viikolla ma-pe 8.00 (viro) ja 18.00 (viro).

Piritan luostarin kappeli (Merivälja tee 18, Tallinn 11911): su 10.00, ma, ti, to, pe, la 7.30 ja ke 17.00 (kaikki viroksi).

Lisätietoja: katoliku.ee.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen (8/2012) ajalle 10.8.–16.9. on toimitettava viimeistään 30.7.2012 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Suuria uutisia pyhästä Hildegardista

Joitakin paavin ajatuksia pyhästä Hildegardista

Vuonna 2010 paavi Benedictus XVI esitteli keskiviikon audienssien katekeeseissaan kirkon historian merkittäviä naisia. Kahdessa näistä katekeeseista (1. ja 8. syyskuuta 2010) paavi puhui pyhästä Hildegard Bingeniläisestä, ”keskiajan merkittävästä naishahmosta, joka erottuu hengellisen viisautensa ja pyhän elämänsä vuoksi”.

Paavin mukaan suuri ”naisprofeetta” Hildegard puhuu hyvin ajankohtaisesti nykyajan ihmisillekin. Hänellä oli ”kyky rohkeasti tunnistaa aikojen merkit, hänessä eli rakkaus luomakuntaa kohtaan. Merkittäviä olivat hänen lääketieteensä, runoutensa ja musiikkinsa, jota nykyään uudelleen tutkitaan. Hänellä oli syvä rakkaus Kristusta ja hänen kirkkoaan kohtaan, joka tuolloinkin kärsi ja jota tuolloinkin haavoittivat pappien ja maallikkojen synnit ja jota hän sitäkin enemmän rakasti Kristuksen ruumiina. Näin Hildegard puhuu meille.”

Hildegardin mystiset näyt ovat teologisesti rikkaita. Ne viittaavat pelastushistorian päätapahtumiin ja käyttävät runollis-symbolista kieltä. Esimerkiksi hänen tunnetuimman teoksensa Scivias (Tunne tiet) 35 näkyä käsittelevät pelastushistorian tapahtumia maailman luomisesta aikojen loppuun. ”Naisellisella herkkyydellä” Hildegard kehittää teoksensa keskeisessä osassa teemaa mystisestä avioliitosta Jumalan ja ihmiskunnan välillä, joka toteutui inkarnaatiossa. Ristinpuulla toteutuvat Jumalan Pojan häät kirkon, morsiamensa kanssa, joka on täynnä armoja ja kykenee antamaan Jumalalle uusia lapsia Pyhän Hengen rakkaudessa (vert. Visio tertia: PL 197, 453c).

Muita Hildegardin teoksia ovat samoin hänen mystisiä näkyjään sisältävät Liber vitae meritorum ja Liber divinorum operum tai De operatione Dei. Jälkimmäisessä teoksessa, jota monet pitävät Hildegardin tärkeimpänä, hän kuvaa luomisen suhdetta Jumalaan ja ihmisen keskeisyyttä siinä, osoittaen paavin mukaan ”vahvaa raamatullis-patristista Kristus-keskeisyyttä”.

Muutkin Hildegardin tekstit todistavat keskiajan naisluostarien monipuolisesta oppineisuudesta ja kulttuurin elävyydestä. Hildegard käsitteli lääketiedettä, luonnontiedettä ja musiikkia. Hän sävelsi hymnejä, antifoneja ja lauluja, jotka on koottu kokoelmaan Symphonia Harmoniae Caelestium Revelationum. Hildegardin kirjeitä on säilynyt paljon, koska monet mies- ja naisluostarit, piispat ja apotit kääntyivät hänen puoleensa, eikä hän epäröinyt kirjoittaa keisari Fredrik Barbarossalle moittivia sanoja Jumalan tuomiosta, kun tämä oli nostanut kolme vastapaavia paavi Aleksanteri III:ta vastaan.

Hildegard kehotti erityisesti luostariyhteisöjä ja pappeja elämään kutsumuksensa mukaan. Hän vastusti kataareja, ”puhtaita”, jotka halusivat kirkon täydellistä uudistamista papiston väärinkäytösten vuoksi. Hildegard moitti heitä halusta kaataa koko kirkon luonne. Hän muistutti heitä siitä, että kirkollisen yhteisön todellista uudistumista ei saavuteta rakenteita muuttamalla vaan vilpittömällä katumuksen hengellä ja kulkemalla vaivalloista kääntymyksen tietä. Tätä mekään emme saa paavin mukaan unohtaa.

”Rukoilkaamme aina Pyhää Henkeä herättämään kirkossa pyhän Hildegard Bingeniläisen kaltaisia pyhiä ja rohkeita naisia, jotka pitävät arvossa Jumalalta saamiaan lahjoja ja antavat arvokkaan ja omaleimaisen panoksensa yhteisöjemme ja aikamme kirkon hengelliseen kasvuun” (Benedictus XVI, 8. syyskuuta 2010).

Katri Tenhunen

Yleiskalenterin pyhä ja kirkonopettaja

10. toukokuuta 2012 paavi Benedictus XVI laajensi pyhän Hildegard Bingeniläisen (1089-1179) muistamisen omalla liturgisella kultillaan koskemaan koko yleismaailmallista kirkkoa. Tämä uutinen sai paljon huomiota myös ei-katolisissa tiedotusvälineissä, onhan Hildegard Bingeniläinen yksi kuuluisimmista keskiajan naishahmoista.

Benediktiininunna Hildegard Bingeniläistä ei koskaan muodollisesti kanonisoitu. Häntä on kuitenkin kunnioitettu pyhänä vuosisatojen ajan, ja hänet on mainittu Martyrologium Romanumissa 1400-luvulta alkaen. Pyhän Hildegardin vapaaehtoista muistopäivää (17. syyskuuta) on vietetty ainakin Saksassa.

Paavi Benedictus XVI:n 10. toukokuuta antama julistus ei ollut aivan tavallinen kanonisaatio, vaan ns. "canonizatio aequipollens". Se merkitsee, että paavi määrää sellaisen Jumalan palvelijan, jota ei ole julistettu pyhäksi, kunnioittamisen omalla liturgisella kultillaan koskemaan koko yleismaailmallista kirkkoa. Häntä on näin ollen kunnioitettava tavalla, joka on varattu kanonisoiduille pyhille. Hänen liturginen muistopäivänsä ja sen messu ja hetkipalvelus lisätään yleismaailmallisen kirkon kalenteriin.

Yleensä "canonizatio aequipollens" on tullut kyseeseen tapauksissa, joissa jonkun pyhän kunnioittaminen ja hänen liturginen kulttinsa on kirkossa jo vakiintunut, mutta muodollista kanonisaatioprosessia ei ole viety loppuun. Esimerkkeinä tällaisesta kanonisaatiosta mainitaan pyhä Bruno, Skotlannin pyhä Margareta, Unkarin pyhä Tapani ja pyhä paavi Gregorius VII.

Helluntaina 27. toukokuuta paavi ilmoitti myös, että hän julistaa sekä pyhän Hildegard Bingeniläisen että pyhän Johannes Avilalaisen kirkonopettajiksi 7. lokakuuta 2012 Roomassa pidettävän piispainsynodin yhteydessä. Johannes Avilalaisen nimeämisestä seuraavaksi kirkonopettajaksi paavi oli kertonut jo aiemmin, elokuussa 2011 Madridin Maailman nuortenpäivien yhteydessä.

KATT/VIS/
L'Osservatore Romano/Kath.net

Hiippakuntajuhla (Stiftsfest / Diocesan Feast)

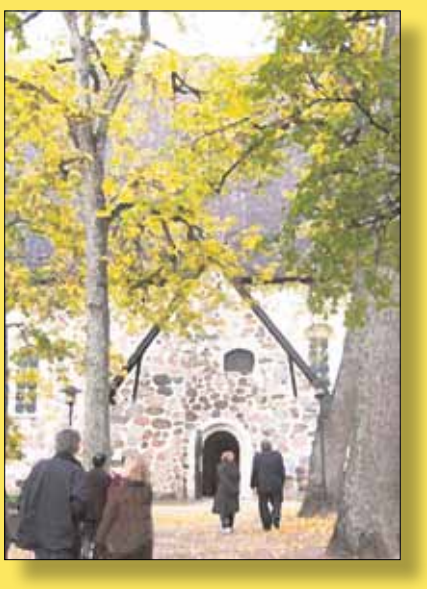

Hiippakuntajuhla vietetään lauantaina 11.8.2012 Lohjalla

klo 11.00 Lohjan Pyhän Laurin kirkossa esitys tämän kirkon historiasta ja pyhä messu
klo 13.00 lounas Vivamon toimintakeskuksessa (Vivamontie 2, Lohja, puh. 0207 681 760)
klo 15.00 mariaaninen hartaus ja piispan siunaus
klo 15.30 lähtökahvit

KAIKKIEN TULIJOIDEN ON EHDOTTOMASTI ILMOITTAUDUTTAVA OMAAN SEURAKUNTAAN, JOTTA LOUNASTA RIITTÄÄ KAIKILLE.

Messun kolehdin avulla maksetaan lounas ja muita kustannuksia, joten pyydämme osallistujia antamaan ainakin 5 € per aikuinen mahdollisuuksien mukaan.

Bussi Henrikin kirkolta lähtee klo 9.30 ja matka maksaa 15 €.

Bussi Marian kirkolta lähtee klo 9.30, hinta 15 euroa, lapset 10 euroa, paluu klo 16.30 Vivamosta.

Henrikistä lähtevään bussiin ilmoittautuminen Katoliseen tiedotuskeskukseen, puh. 09-6129470 tai sähköpostilla kaarina.koho@catholic.fi juhannukseen saakka ja 23.7. alkaen.

Tervetuloa!